

3
การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์

ปริญญาโท

ของ

ประสิทธิ์ นรศาสตร์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

- 7 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2526

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151816

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์ และกรรมการสอน ได้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....เสาวศักดิ์ รัตนวชิร..... ประธาน
.....ทองรัตน์ ทวีรัตน์..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวศักดิ์ รัตนวชิร..... ประธาน
.....ทองรัตน์ ทวีรัตน์..... กรรมการ
.....ร.อ. สุวิทย์ สวัสดิ์..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไต่คว้าได้เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำช่วยเหลือตลอดจน
แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆอย่างดียิ่งจาก ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ทรงรัตน์ ทวีรัตน์ และอาจารย์จร สุนทรังสรรค์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบ
ขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และคณะครูของโรงเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี
ขอขอบคุณอาจารย์ณมล นรศาสตร์ ที่ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์
ข้อมูล และให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ตลอดมา

สุดท้าย ขออมร่าลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ และญาติพี่น้อง
ทุกคนที่คอยบรมสั่งสอน ให้ความอุปการะทั้งในด้านการกำลังใจและกำลังทรัพย์ สนับสนุน
การศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

ประสิทธิ์ นรศาสตร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการในการศึกษาค้นคว้า	9
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	23
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	23
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
ความมุ่งหมายของการศึกษา	74
กลุ่มตัวอย่าง	74
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	74
สรุปผลการศึกษา	82
อภิปรายผลการศึกษา	82
ข้อสังเกตในการศึกษา	87
ข้อเสนอแนะจากการศึกษาและสำหรับการศึกษาค้นคว้า	88
บรรณานุกรม	91

ภูมิหลัง

เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติต่างๆจำนวนมากในโลก เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International language) ที่นิยมใช้กันแพร่หลายมากกว่าภาษาอื่นใดในโลก นอกจากนี้ในบรรดาความรู้และสรรพวิทยาการต่างๆที่มนุษย์ได้ค้นพบและประดิษฐ์ขึ้นในโลกนั้น เกินกว่าครึ่งที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเขียนเรียบเรียงและจดบันทึกไว้ ฉะนั้นจึงเป็นความจำเป็นประการหนึ่งในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะปรับตัวให้ทันกับวิทยาการและความเคลื่อนไหวในโลกปัจจุบัน ตลอดจนการติดต่อสื่อสารกับประชาชาติอื่นๆ (สุชา ฅ พัทลุง 2516 : 1) สำหรับประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรที่จะต้องเรียนในสถานการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (หลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2521 และปีพุทธศักราช 2524)

อย่างไรก็ดีถึงแม้จะตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและได้พยายามส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยยังไม่ค่อยเท่าที่ควร ดังที่ กานดา สินขวานนท์ (กานดา สินขวานนท์ 2515 1 - 2) กล่าวไว้ว่า ถ้าพิจารณาจำนวนเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยแล้วต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่า เด็กไทยยังไม่มีความสามารถเท่าที่ควรจะเป็นซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 1) ที่ว่า นักเรียนไทยทุกคนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายจนถึงชั้นมัธยมศึกษา มีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียน 6 ปี ผลที่ได้รับคือ นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่ว่า การฟัง พูด อ่าน เขียน น้อยมากไม่พอควรแก่ระดับชั้น ผลที่ได้ออกมาดูเหมือนว่าไม่คุ้มค่ากับเวลาและทุนที่ต้องไป ทั้งที่ตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ได้นำเอาวิธีการสอน

แบบต่างๆมาปรับปรุงใช้สอนแล้วก็ตาม (กมลกุล รัตนสุคนธ์อำไพ 2520 : 1) ดังนั้นจึงควรที่จะได้ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์แก่เด็กไทยได้มากขึ้น (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2512 : 72)

อันที่จริงปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีหลายด้านอันได้แก่ ปัญหาการขาดครูที่ชำนาญในวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาทางด้านตัวนักเรียน ปัญหาด้านผู้บริหารและกรรมการจัดการ และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนภาษาอังกฤษของครู (กมลกุล 2514 : 9) จะเห็นการปรับปรุงคุณภาพและวิธีสอนของครูจึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นหัวใจแก้ปัญหาที่ตรงจุด และเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการงานด้านการศึกษาเป็นจำนวนมากต่างก็ยอมรับว่า สมรรถภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลต่อนักเรียน ถ้าการสอนของครูดีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะดีตามไปด้วย (วิชัย คีตสระ 2519 : 175) รายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนำเสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม พุทธศักราช 2517 และคณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการนั้น ได้กล่าวถึงบทบาทและฐานะของครูว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง การปฏิรูปการศึกษาจะไม่สำเร็จถ้าไม่ปฏิรูปครู เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญในการกำกับการกระบวนการเรียนการสอน (สิปปนนท์ เกตุทัต 2518 : 137) ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลอย่างไรได้มากกว่าเครื่องมืออื่นๆในการถ่ายทอดความรู้ เพราะครูจะเป็นผู้พิจารณาผู้เรียนและสิ่งต่างๆในการที่จะอำนวยความสะดวกตามสภาพที่เหมาะสม (บุญชาติ เฟ่งพิณิจ 2511 : 2)

สำหรับวิธีที่จะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงคุณภาพของตนตลอดจนประสิทธิภาพในการสอนนี้มีอยู่หลายวิธี เช่น การจัดประชุมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ การสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเผยแพร่ความรู้ทางเอกสาร การสาธิตการสอน ฯลฯ (วิชัย ปุณโชนิ 2515 : 38) เห็นว่าวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและสามารถช่วยเหลือแนะนำ

ให้ครูปรับปรุงการสอนของตนได้อย่างดีคือ การสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูโดยตรงอย่างมีระบบ เพราะเป็นวิธีการที่มีความเป็นปรนัยสูง จะช่วยให้ครูเห็นสภาพการสอนของตนเองว่าเป็นอย่างไร มีสิ่งใดควรแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาคกร นิบริยาย (สาคกร นิบริยาย 2516 : 232) ที่สรุปไว้ว่า การใช้ระเบียบวิธีสังเกต

(Systematic observation) เป็นเครื่องสังเกตและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Analysis) ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียน จะช่วยให้ครูและนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพในการเรียนการสอนและประสิทธิภาพของผู้เรียน

แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 1 - 3) มีความเห็นว่าการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนจำเป็นมากสำหรับการพัฒนาการสอนของครู ช่วยให้ครูเอาใจใส่พฤติกรรมและสามารถควบคุมพฤติกรรมการสอนไปในแนวทางที่จะส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้หรือช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในแนวทางที่กำหนดไว้ได้ การตรวจสอบพฤติกรรมจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการสอนของครู ซึ่งจะส่งผลต่อความเจริญงอกงามของผู้เรียน ทั้งนี้โดยมีรากฐานความคิดที่ว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นสามารถรับรู้ได้ในรูปของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และพฤติกรรมนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูจะช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงและควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเอง เพื่อผลการศึกษาจะได้มีคุณภาพที่เหมาะสม (กุลวดี เรืองเดช 2518 : 2 - 3)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู เพื่อครูจะได้มองเห็นภาพหรือแบบ (pattern) ของการสอนของตนเองอันจะเป็นแนวทางปรับปรุงการสอนของครูต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนในแต่ละประเภทของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูโดยแยกเปรียบเทียบเพศ วุฒิ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในภูมิภาคนี้
2. การศึกษาค้นคว้านี้ทำให้ได้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษอันจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบคุณภาพของครูผู้สอนอีกทีหนึ่ง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 การศึกษาค้นคว้านี้จะทำการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มตามขนาดของโรงเรียน (Stratified random sampling) จำนวน 20 คน แยกกล่าวได้ดังนี้คือ

(1) โรงเรียนขนาดใหญ่มีดังนี้คือ

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์	จำนวน 6 คน
โรงเรียนจิระประวัทธิพิทยาคม	จำนวน 3 คน

(2) โรงเรียนขนาดกลางมีดังนี้คือ

โรงเรียนลาดยาวพิทยาคม	จำนวน 2 คน
โรงเรียนพยุหวิทยาคม	จำนวน 3 คน

(3) โรงเรียนขนาดเล็กมีดังนี้คือ

โรงเรียนโกรกพระพิทยาคม	จำนวน 2 คน
โรงเรียนบ้านแก่งฉนวนพิทยาคม	จำนวน 2 คน
โรงเรียนเขาทองพิทยาคม	จำนวน 1 คน
โรงเรียนหนองกรดพิทยาคม	จำนวน 1 คน

1.2 นักเรียนที่เรียนกับครูในกลุ่มตัวอย่าง ขณะที่ถูกวิจัยและผู้ช่วยกำลังสังเกต

2. การสังเกตการสอน

สังเกตการสอนเฉพาะการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่าง โดยสังเกตคนละ 3 ครั้งๆละ 50 นาที

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

เพศ

วุฒิ

ประสบการณ์การสอน

ขนาดของโรงเรียน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่พฤติกรรม การสอนประเภทต่างๆดังนี้คือ

3.2.1 ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน แยกเป็นพฤติกรรมย่อยคือ

- (1) การพบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน
- (2) การเสนอบทเรียนใหม่
- (3) การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้
- (4) การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ

3.2.2 การให้กรอบคุณ

3.2.3 ปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ทางภาษาว่าเป็น แบบเปิดหรือแบบปิด โดยแยกออกเป็นพฤติกรรมย่อยดังนี้

- (1) ครูบรรยาย
- (2) ครูถามนักเรียนตอบ
- (3) นักเรียนถามครูตอบ
- (4) ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน
- (5) อื่นๆ เช่น ครูยกของชมเชย ให้กำลังใจนักเรียน

3.2.4 การใช้ภาษาของครู แยกเป็น

- (1) ใช้ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาว่าครูใช้ภาษาอังกฤษถูกต้องหรือไม่
- (2) ใช้ภาษาไทย โดยสังเกตว่าครูใช้ภาษาไทยในกรณีใดบ้างคือ

ในการสอนทั่วไป ในการอธิบายกฎเกณฑ์หรือความหมายของภาษา และอื่นๆ เช่น การสนทนา พูดคุยที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบทเรียน

3.2.5 การใช้ภาษาของนักเรียน แยกเป็น

(1) ใช้ภาษาไทย โดยจะสังเกตว่านักเรียนใช้ภาษาไทยในกรณีใดบ้าง ดังนี้คือ ขอร้องให้ครูอธิบาย ตอบคำถามของครู ตกเตียงอภิปราย พูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน และอื่นๆ เช่น การสนทนาที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน

(2) ใช้ภาษาอังกฤษ โดยจะสังเกตว่านักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเมื่อใดคือ ใช้ตามครู เช่น พูดหรืออ่านตามครู หรือตามที่ครูสั่ง หรือตอบคำถามของครู และริเริ่มขึ้นมาเอง

3.2.6 การฝึกทักษะ ได้แก่การฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน

3.2.7 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน จะสังเกตว่าครูได้มีการแก้ไขความผิดพลาดของนักเรียนระหว่างการเรียนการสอนหรือไม่ และการแก้ไขนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ ซึ่งจะสังเกตจากการแสดงออกของนักเรียนภายหลังจากที่ครูได้แก้ไขแล้ว

3.2.8 การใช้อุปกรณ์การสอน จะสังเกตว่ามีการใช้อุปกรณ์การสอนอะไรบางอย่างในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง เช่น กระดานดำ เครื่องบันทึกเสียง เอกสาร หนังสือเรียน สมุดงาน เป็นต้น

3.2.9 บรรยากาศทั่วไปในห้องเรียน แยกออกเป็น

- (1) ครูมีลักษณะให้อำนาจ
- (2) ครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย
- (3) นักเรียนได้รับแรงจูงใจ
- (4) นักเรียนเกิดความเบื่อ
- (5) ความเจ็บปวดหรือความสับสน

3.2.10 การมีส่วนร่วมของนักเรียน เป็นการสังเกตว่านักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากน้อยเพียงไร โดยกำหนดดังนี้คือ

- (1) นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วม
- (2) นักเรียนส่วนมากมีส่วนร่วม โดยกำหนดจำนวนครึ่งหนึ่งขึ้นไปแต่ยังไม่หมดทั้งชั้น ถือเป็นนักเรียนจำนวนมาก
- (3) นักเรียนส่วนน้อยมีส่วนร่วม โดยกำหนดจำนวนที่ยังไม่ถึงครึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ถือเป็นนักเรียนจำนวนน้อย
- (4) ไม่มีนักเรียนมีส่วนร่วมเลย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ครู หมายถึง ผู้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524

2. วุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครู แบ่งเป็นระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป

3. ประสบการณ์การสอน หมายถึง จำนวนปีที่ครูทำการสอนโดยนับตั้งแต่เริ่มราชการจนถึงวันเดือนปีที่ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้า เสนอของวันนับตั้งแต่ 1 - 30 วันนับเป็น 1 เดือน แบ่งเป็น

- (1) 0 - 5.5 ปี
- (2) 5.6 - 10.5 ปี
- (3) 10.6 ปีขึ้นไป

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนที่แบ่งโดยการนับจำนวนห้องเรียนทั้งหมดที่เปิดสอนในโรงเรียน แบ่งเป็น

- (1) ขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องเรียน 31 ห้องเรียนขึ้นไป
- (2) ขนาดกลาง มีจำนวนห้องเรียน 16 - 30 ห้องเรียน
- (3) ขนาดเล็ก มีจำนวนห้องเรียนต่ำกว่า 15 ห้องเรียน

5. พฤติกรรมการสอน หมายถึง กระบวนการแสดงออกของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้น
ต่อเนื่องกันภายในห้องเรียน ทั้งพฤติกรรมที่เป็นภาษาพูด (Verbal behavior)
และกิริยาอาการที่แสดงออก (Non-verbal behavior)

6. ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน หมายถึง วิธีการในการเสนอเนื้อหาบทเรียน
และการฝึกหัดใช้และนำเนื้อหาบทเรียนนั้นไปใช้

7. การให้การบ้าน หมายถึง การที่ครูกำหนดงานให้นักเรียนไปทำที่บ้าน

8. ปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การโต้ตอบกันทางภาษาของครูและนักเรียนที่เกิดขึ้นใน
ห้องเรียน โดยจะสังเกตว่าเป็นการโต้ตอบทางภาษาที่เกิดขึ้นระหว่างใครกับใคร และมีลักษณะ
เป็นแบบคำถามปลายเปิด คือมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว หรือเป็นการใช้ภาษาอย่างอิสระ
คือ ไม่มีคำตอบที่บังคับไว้แน่นอน

9. การใช้ภาษาของครู หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยของครูว่า
ครูใช้ภาษาอังกฤษถูกต้องหรือไม่ และถ้าครูใช้ภาษาไทยจะใช้เมื่อไร

10. การใช้ภาษาของนักเรียน หมายถึง โอกาสในการใช้ภาษาของนักเรียนว่าจะใช้
ภาษาอังกฤษเมื่อไร และใช้ภาษาไทยเมื่อไร

11. การฝึกทักษะ หมายถึง การที่ครูให้นักเรียนได้ฝึกหัดให้เกิดความชำนาญในทักษะ
ด้านใดด้านหนึ่ง คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

12. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน หมายถึง การที่ครูชี้ให้นักเรียนเห็นถึง
ความผิดพลาดทางวิชาการของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะที่มีการเรียนการสอน และครูได้แนะนำ
ช่วยเหลือนักเรียนในการที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง

13. การใช้อุปกรณ์การสอน หมายถึง การที่ครูใช้อุปกรณ์ต่างๆประกอบในการเรียน
การสอน เพื่อที่จะได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนนั้นๆ

14. บรรยายภาคทั่วไปในห้องเรียน หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครูว่าเป็นไป
ในแบบใด และมีผลทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอย่างไร

15. การมีส่วนร่วมของนักเรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน
การสอน หรือแสดงกิริยาอาการตอบสนองครูในการเรียนการสอน ได้แก่ นักเรียนยกมือขอตอบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะแยกกล่าวดังต่อไปนี้คือ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องวิธีการในการศึกษาค้นคว้า

การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครู และนำผลที่ได้มาใช้ในการฝึกอบรมครูนั้น เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะทำให้ครูมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป และพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนี้สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ประเสริฐ จริยานุกุล 2519 : 3) แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 2) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมในห้องเรียนว่า

1. เพื่อให้ครูพัฒนาพฤติกรรมและสามารถควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเองได้
2. เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนกับผลการเรียนของ

นักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนปรับตัวได้ดีขึ้น
4. มุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่สังเกตได้

เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนนั้น ได้มีการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาเทคนิคต่างๆหลายวิธีเพื่อจัดประเภทและวิเคราะห์พฤติกรรม (Hough and Ducan. 1970 : 116) สำหรับแบบสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของมหาวิทยาลัยเบอร์ก ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศ โดยผู้ร่างได้พิจารณาศึกษาจากแบบสังเกตพฤติกรรมระบบอื่นๆและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อสร้างเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ เพราะ เห็นว่าแบบสังเกตพฤติกรรมของแฟลนเดอร์สนั้น

เน้นหนักไปในด้านพฤติกรรมทางวาจา และไม่มีพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติแบบสังเกตของมอสโควิตซ์ (Moskowitz) นั้นกำหนดพฤติกรรมออกเป็น 22 ประเภท ซึ่งทำให้ซับซ้อนและมีขอบเขตรองมากขึ้น ส่วนแบบสังเกตของแฟนสโลว์ (Fanselow) นั้นสามารถได้เฉพาะผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรมเป็นพิเศษเท่านั้น และแบบสังเกตของเนียร์ฮูฟ (Nearhoof) มีพฤติกรรมทางวาจา (verbal behaviour) ย่อยๆที่แตกต่างกันมากแต่รวมจัดอยู่ในพฤติกรรมใหญ่ประเภทเดียวกัน และการที่ท่องบันทึกทุก 3 วินาทีนั้นไม่สะดวกทำให้เกิดการชะงักในการฟัง โดยเฉพาะในตอนกลางๆของประโยคในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (Freudenstein, 1977 : 77)

สำหรับแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยแมริแลนด์นี้ แยกพฤติกรรมการสอนออกเป็น 10 ประเภทใหญ่ คือ

1. ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน (Phases of Instruction) ซึ่ง

แยกเป็นพฤติกรรมย่อยๆคือ

- (1) การทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน
- (2) การเสนอบทเรียนใหม่
- (3) การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้
- (4) การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ

2. การให้การบ้าน

3. ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

- (1) ครูบรรยาย
- (2) ครูถามนักเรียนตอบ
- (3) นักเรียนถามครูตอบ
- (4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน
- (5) อื่นๆ

4. การใช้ภาษาของครู (Teacher language) แยกเป็น

- (1) ครูใช้ภาษาต่างประเทศ
- (2) ครูใช้ภาษาแม่

5. การใช้ภาษาของนักเรียน (Student language) ว่าใช้ภาษาแม่ในกรณีใดบ้างคือ

- (1) ขอให้ครูอธิบาย
- (2) ตอบคำถามของครู
- (3) ดกเถียงอภิปราย
- (4) ใช้กับนักเรียนด้วยกัน
- (5) อื่นๆ

6. การฝึกทักษะ (Drill skilled) ได้แก่การฝึกทักษะในขั้นต่างๆ

7. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน (correction)

8. การใช้อุปกรณ์ในการเรียนการสอน (Media use)

9. บรรยากาศทั่วไปในห้องเรียน (General atmosphere) โดยแยกเป็น

- (1) ครูมีลักษณะเด่นจากการ
- (2) ครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย
- (3) นักเรียนได้รับแรงจูงใจ
- (4) นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
- (5) ความเจ็บหรือความสับสนวุ่นวาย

10. การมีส่วนร่วมของนักเรียน แยกเป็น

- (1) นักเรียนทั้งหมดมีส่วนร่วม
- (2) นักเรียนส่วนมากมีส่วนร่วม
- (3) นักเรียนส่วนน้อยมีส่วนร่วม
- (4) ไม่มีนักเรียนผู้ใดมีส่วนร่วมด้วยเลย

เกี่ยวกับวิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนนี้เริ่มใช้มาประมาณ 30 ปีแล้ว และได้มีการศึกษาแพร่หลายมาก ระเบียบวิธีสังเกตจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ แบบ

Sign system และแบบ Category system (Gage. 1970 : 6) ✓

1. *Sign system* เป็นระบบการสังเกตที่ประกอบด้วยพฤติกรรมเฉพาะอย่าง โดยกำหนดพฤติกรรมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต ผู้สังเกตจะบันทึกพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกตพฤติกรรมแต่ละครั้งเดียวโดยไม่คำนึงถึงความถี่ของการเกิดพฤติกรรม ระบบการสังเกตแบบนี้ได้แก่ *The Florida Taxonomy of Cognitive*

2. *Category system* เป็นระบบการสังเกตที่จำแนกพฤติกรรมออกเป็นประเภทโดยใช้หมายเลขหรือสัญลักษณ์แทน บันทึกพฤติกรรมในช่วงเวลาที่จำกัด ผู้สังเกตจะต้องเรียนรู้ลักษณะของพฤติกรรมว่าจะไร้อยู่ในประเภทใด และเกิดกี่ครั้งในแต่ละช่วงเวลา ที่ทำการสังเกต ตัวอย่างได้แก่ ระเบียบวิธีสังเกตของแฟลนเคอร์ส

ส่วนการจะใช้ระบบใดในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนนั้น เมคเลย์ และมิทเชอ (Ober. 1971 : 49) ได้แนะนำว่า เมื่อบันทึกพฤติกรรมการสอนด้านใด ด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวควรใช้ *Category system* แต่หากต้องการศึกษาพฤติกรรม การสอนที่มีความสำคัญเท่ากันหลายด้านและไม่ทราบว่าพฤติกรรมด้านใดสำคัญควรใช้

Sign system

ระเบียบวิธีสังเกตที่นักวิจัยคิดขึ้นในระยะแรกๆส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือที่ยังวัดพฤติกรรม ได้ไม่ครบถ้วน เช่น ระเบียบวิธีของ ฮอร์น (Horn) (Gage. 1965 : 250) ซึ่ง สังเกตพฤติกรรมและบันทึกแบบแผนผัง (Classroom seating chart) โดยกำหนด สัญลักษณ์ 14 ชนิดแทนพฤติกรรมต่างๆของนักเรียน เช่น

o แทนนักเรียนยกมือและครูเรียก

> แทนนักเรียนถาม

ระเบียบวิธีของ ฮอร์น นี้มุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมกิจกรรมในห้องเรียนของนักเรียน

โทมัส (Thomas) และคณะ (Parab. 1960 : 285) เป็นกลุ่มแรกที่ใช้วิธีสังเกตที่มีระบบแบบแผนเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียน จากนั้นก็มีผู้ศึกษาต่อมา เช่น แอนเดอร์สัน (Anderson) เลวิน (Lewin) กับชูวบ และวิทฮอลล์ (Withall) เป็นต้น ผู้ศึกษาค้นคว้าเหล่านี้ได้นำสิ่งที่ทางจิตวิทยาสังคมมาอธิบายพฤติกรรม

ในปี ค.ศ. 1935 วิกสโตน (Wrightstone. 1965 : 255)

ได้สร้างเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมการสอนของครู การกระตุ้นนักเรียนขณะมีปฏิสัมพันธ์กัน

ทั้งชั้น หรือเป็นรายบุคคล เช่น

อนุญาตให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ไรซ์หัด 5. a

กระตุ้นให้นักเรียนตอบ ไรซ์หัด 5. b

ต่อมาเขาได้ปรับปรุงระเบียบวิธีสังเกตพฤติกรรมนี้ใหม่ โดยกำหนดการตอบสนองของนักเรียนเป็น 3 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. นักเรียนแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
2. พฤติกรรมการจำ
3. พฤติกรรมประเภทอื่นๆ เช่น ความอยากรู้อยากเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ ทั้งนี้เพื่อให้เครื่องมือนี้สามารถวัดพฤติกรรมได้ครอบคลุมและมีความเที่ยงตรงมากขึ้น

หลังจาก ค.ศ. 1952 เป็นต้นมา ได้มีการพยายามปรับปรุงระเบียบวิธีการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนให้เป็นเครื่องมือที่สามารถวัดพฤติกรรมได้ครอบคลุมและมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น (สมสรรค์ วงษ์บุญน้อย 2518 : 3)

ในปี ค.ศ. 1960 เนค เอ แฟลนเดอร์ส (Flanders. 1970 : 13 - 31) ได้สร้างเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในชั้นเรียน โดยดัดแปลงมาจากเครื่องมือบันทึกพฤติกรรมภายในชั้นเรียนของ วิทฮอลด์ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ไม่ได้กล่าวถึงพฤติกรรมส่วนที่เป็นของนักเรียน แฟลนเดอร์สได้จัดคำศัพท์พฤติกรรมการเรียนการสอนใหม่ และเพิ่มพฤติกรรมส่วนที่เป็นของนักเรียนเข้าไว้ด้วย กลายเป็นพฤติกรรมของครูกับนักเรียนที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน จึงเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์มากขึ้น เรียกเครื่องมือนี้ว่า Flanders Interaction Analysis Categories (FIAC) แฟลนเดอร์ส ได้อธิบายพฤติกรรมของครูโดยจัดประเภทเป็น

1. พฤติกรรมทางตรง
2. พฤติกรรมทางอ้อม
3. พฤติกรรมยึดหยุ่น

และเขาได้ศึกษาลักษณะปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ที่ครูและนักเรียนใช้ในระหว่างการเรียนการสอน โดยแบ่งพฤติกรรมที่จะสังเกตออกเป็น 10 กลุ่ม ดังนี้ (Flanders. 1970 : 10 - 50)

พฤติกรรมของครู

ก. พฤติกรรมทางอ้อม เป็นพฤติกรรมที่ครูยอมรับ

1. ครูให้การยอมรับหรือมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียน (accept feeling)
2. ครูยกย่องชมเชยให้กำลังใจนักเรียน (praise or encourage)
3. ครูแสดงการยอมรับความถูกต้องของนักเรียนหรือนำมาใช้

(accept or use idea of student)

4. ครูถามเพื่อให้นักเรียนตอบ (ask question)

ข. พฤติกรรมทางตรง

5. ครูบรรยาย (lecturing)
6. ครูออกคำสั่ง (give directness)
7. ครูวิจารณ์และใช้ตนเองเป็นศูนย์กลาง (criticizes)

พฤติกรรมของนักเรียน

8. นักเรียนพูดหรือตอบ (student talk - response)
9. นักเรียนเป็นผู้เริ่มต้นพูด (student talk - initiation)
10. บรรยายในห้องเรียนเงียบหรือสับสน (silent or confusion)

ฮอฟ (Hough, 1986 : 38) ได้สร้างเครื่องมือระบบการสังเกตเพื่อการ

วิเคราะห์การสอน (The Observational System for Instructional Analysis) โดยแบ่งย่อยพฤติกรรมละเอียดขึ้นเป็น 16 กลุ่ม เช่น การชี้แจง การวิพากษ์วิจารณ์ การไม่ยอมรับความคิดของนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1971 โอเบอร์ และคณะ (Ober, 1971 : 38) ได้สร้างระเบียบวิธีสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน โดยจัดระบบพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ระบบ Reciprocal Category System (RCS) เป็นระบบที่ปรับปรุงมาจากระบบ FIAC ของ แฟลนเคอร์ส โอเบอร์จำแนกพฤติกรรมของครูและนักเรียนออกเป็น 19 ประเภท โดยแบ่งคู่ระหว่างพฤติกรรมของครูและนักเรียน และคู่หนึ่งๆเป็นพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่ใช้หมายเลขต่างกัน ได้แก่ การบรรยาย การกระตุ้นเร้าใจ

ให้รู้สึกลอยเป็นกันเอง การยอมรับและเสริมแรงทางบวก การขยายความให้ชัดเจน การถามเพื่อหาความจริงอย่างแน่ชัด การตอบรับ การเสนอให้แนวคิด การให้ข้อเท็จจริง การนำทางสั่งการ การชี้แนะแก้ไขข้อผิดพลาด บรรยายภาคเครื่องครัด ความเงี่ยหรือวุ่นวายสับสน

2. ระบบ Equivalent Talk Categories (ETC) ระบบนี้ใช้ประเมินความคิดในการใช้ภาษาของครูและนักเรียน จากการสังเกตลักษณะการพูดที่ตอบกันในชั้นเรียนขณะทำการสอนโดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 9 ประเภท

อิมิดอน และฮันเตอร์ (Amidon and Hunter, 1967 : 20-25) ได้สร้างเครื่องมือศึกษาพฤติกรรมของครูกับนักเรียนเรียกว่า Verbal Instruction Categories System (VICS) ประกอบด้วยพฤติกรรมใหญ่ 5 ประเภทคือ ครูพูดก่อน นักเรียนตอบสนอง นักเรียนพูดก่อน ครูตอบสนอง และพฤติกรรมอื่นๆที่ไม่ได้จัดอยู่ใน 4 ประเภทดังกล่าว เช่น ความเงี่ย ภาวะชักของและสับสน

ปี ค.ศ. 1966 ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford Center for Research and Development in Teaching) เริ่มศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการสอนของครูโดยใช้ The Standard Teacher Competence Appraisal Guide เป็นเครื่องมือ โครงการนี้ชื่อว่า Appraisal Guide Revision ภายหลังเปลี่ยนเป็น A Taxonomy of Teaching Behaviour โดยปรับปรุงเครื่องมือเพื่ออธิบายพฤติกรรมในห้องเรียนได้อย่างกว้างขวาง เครื่องมือนี้ประกอบด้วยข้อความที่กล่าวถึงพฤติกรรมการสอนที่สามารถจัดอันดับได้ (ratable) หรือนับจำนวนความถี่ได้ (countable) หรือทำได้ทั้งสองวิธี ทดลองให้อาจารย์ในเขตที่มีประสบการณ์ทางวิชาครูจำนวน 18 คนตัดสินจัดกลุ่มข้อความ 195 ข้อความซึ่งเลือกมาอย่างสุ่มตามระดับชั้น ทุกคนมีอิสระในการตัดสินใจ ปรากฏว่าอาจารย์ในเขตส่วนมากจัดเป็น 19 กลุ่ม เช่น ด้านการเตรียมการสอน การประเมินผล การใช้อุปกรณ์ ด้านทักษะทั่วไป การบรรยาย การถามตอบ เป็นต้น (Baral et.al. 1969 : 1)

ทิชเชอร์ (Tisher, 1971 : 2-8) ได้ศึกษาวิธีจัดกลุ่มของ สมิท (Smith) และ เมอซ์ (Meux) ซึ่งแบ่งลักษณะที่จะสังเกตออกเป็น 12 กลุ่มดังนี้คือ

การพรรณนา การสรุปความ การนิยามศัพท์ การจำแนกประเภท การเปรียบเทียบ
การกำหนดชื่อ การรายงานผล การให้คิคำแนะน การแสดงความคิดเห็น การสรุป
อ้างอิงที่มีเงื่อนไข การอธิบาย

ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

✓ สตอไรล์ (Storile. 1962 : 39124) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
คุณลักษณะบางประการของนักเรียนและครูกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยใช้ระบบ
การสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมของแฟลนเคอร์ส กลุ่มตัวอย่างคือครูระดับมัธยมศึกษาที่
เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมจำนวน 51 คน ผลปรากฏว่า
พฤติกรรมของครูสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทำให้การศึกษารวมในการสังเกตและวิเคราะห์
พฤติกรรมการสอนแก่ครู ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของไวท์ (Wright. 1966) ที่พบว่า
การฝึกวิเคราะห์พฤติกรรมมีผลให้พฤติกรรมของครูเปลี่ยนไปในแนวทางที่คาดไว้ และจะ
เปลี่ยนแปลงมากที่สุดเมื่อครูได้รับผลประโยชน์จากการสังเกตจริงมากกว่าการฟังจากเครื่องบันทึกเสียง

✓ โจเซฟ (Joseph. 1968 : 117 - 122) ได้ศึกษาพฤติกรรมการพูดใน
ชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลปรากฏว่าพฤติกรรมการสอนโดย
ทางอ้อมของครูสัมพันธ์กับการใช้คำถามของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการแสดง
พฤติกรรมโดยทางอ้อมของครูกล่าวคือ ยอมรับความคิด ยอมรับการกระทำของนักเรียน
การช่วยขยายความคิดของนักเรียน การยกย่องชมเชย สามารถช่วยให้นักเรียนมีประสิทธิภาพ
ในการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซอร์ (Soar. 1968 : 275 - 280)
ที่พบว่า ความสามารถในการอ่าน การใช้ศัพท์ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางอ้อมของครู ส่วนผลวิจัยของ แคมเบลล์ (Cambell. 1970)
ที่ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการด้านความรู้และทัศนคติของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนต่ากับพฤติกรรมการสอนทางอ้อมของครู ปรากฏว่าถ้าครูใช้พฤติกรรมทางอ้อมจะช่วย
เสริมสร้างพัฒนาการด้านความรู้และทัศนคติของนักเรียนให้เพิ่มขึ้น แฟลนเคอร์ส (Flanders.
1965 : 56 - 65) ได้ศึกษาในทำนองเดียวกัน โดยศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพล

ของครูที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่าเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบครูที่ใช้พฤติกรรมทางอ้อมมีประสิทธิภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบครูที่ใช้พฤติกรรมทางตรงอย่างมีนัยสำคัญ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1972 : 305 - 321) วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาของครูและนักเรียนด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ Kinetic Structure วิธีการในการวิเคราะห์เริ่มด้วยการบันทึกเสียงของครูและนักเรียน เขียนเป็นบทสนทนาและพิจารณาทีละประโยคว่าใครคำซ้ำมากน้อยเพียงใด ใครใช้สแลงคำสแลงเหล่านั้นนำไปหาคำศัพท์ที่มีความหมายในการวิเคราะห์คือเพื่ออธิบายการกระจายและความถี่ของคำพูดที่ใช้ในการเรียนการสอน และเพื่อเปรียบเทียบจำนวนของคำซ้ำ (Linking words) ที่เกิดขึ้นในระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า

✓ อมิคอน และแกมแมทีโอ (Amidon and Giannattheo. 1969 : 186-188) ได้ตรวจสอบเปรียบเทียบพฤติกรรมของครูในระดับประถมศึกษาของกลุ่มครูที่สอนดีกับกลุ่มครูที่สอนดีปานกลาง ซึ่งจำแนกตามมาตรฐานประเมินค่าของครูใหญ่และศึกษานิเทศเป็นเกณฑ์ ใช้วิธีสังเกตของแฟลนเดอร์วิเคราะห์พฤติกรรม พบว่ากระส่วนพฤติกรรมของกลุ่มครูที่สอนดีแตกต่างจากกลุ่มครูที่สอนดีปานกลาง กลุ่มครูที่สอนดีใช้เวลาน้อยกว่า ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน ปล่อยให้เด็กแสดงความคิดเห็น และใช้คำถามชนิดมีปลายเปิดมากกว่า สรุปได้ว่าครูที่สอนดีใช้พฤติกรรมทางอ้อมมากกว่าแบบทางตรง

ผลการวิจัยของ พาร์ริช (Parrish. 1969 : 3020 A) พบว่าครูที่ได้รับการฝึกการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมจะแสดงพฤติกรรมทางอ้อมแตกต่างจากครูที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างมีนัยสำคัญ โดยครูในกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการยอมรับความรู้สึก นำความคิดเห็นของนักเรียนมาใช้ ยกย่องชมเชยและกระตุ้นนักเรียนให้รวมกิจกรรมมากกว่าครูในกลุ่มควบคุม

โลห์แมน โอบอร์ และฮอฟ (Lohman. 1965 : 246 - 259) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของนักเรียนฝึกสอนระดับมัธยมศึกษาที่ได้รับการฝึกวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน

ในระหว่างเรียนระเบียบวิธีสอนทั่วไปก่อนออกฝึกสอน กับอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่เคยได้รับการฝึก
ผลการศึกษพบว่า / นักเรียนฝึกสอนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมแตกต่าง
จากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่ได้รับการฝึกจะกำหนดและควบคุมพฤติกรรมการสอน
ของตนเองได้ ใ้พฤติกรรมในการตั้งใจ ขอบรับความคิดเห็น กระตุ้นและใ้แนวความคิด
ของนักเรียน ใช้คำถามมาก การบรรยายเนื้อหาน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
มาร์โตน ซึ่งศึกษาครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีหลักสูตร อุปกรณ์ ทรัพยากรการศึกษา และสภาพ
ทางสังคมของโรงเรียนใกล้เคียงกัน และพบว่า การใ้ฝึกหัดวิเคราะห์พฤติกรรมอย่าง
จริงจัง สามารถช่วยครูใ้เปลี่ยนแปลงและควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเองได้ และ
ครูในกลุ่มทดลองแสดงพฤติกรรมแตกต่างจากครูในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

วูด (Wood. 1970 : 84 - 107) ได้ฝึกอบรมครูโดยใ้ระเบียบวิธี
การสังเกตหลายอย่างประกอบกันคือ The Reciprocal Categories System,
The Florida Taxonomy of Cognitive Behaviour, Teacher Practices
Observational Record ผลการค้นคว้าสรุปใ้ว่า การใ้ระเบียบวิธีการสังเกต
และวิเคราะห์พฤติกรรมในการอบรมครู ช่วยใ้ครูสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองใ้
สัมพันธ์กับการใ้แบบการสอนของตนเอง (teaching style) และพฤติกรรมของนักเรียน

สำหรับผลงานการวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนนั้น
มีผู้วิจัยไว้หลายท่านและกระทำกับกลุ่มตัวอย่างหลายระดับ เช่น บัวบูชา ชื่อตรง
(บัวบูชา ชื่อตรง 2512 : 68 - 70) ใ้วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำพูดของครูใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นฝ่ายแสดงพฤติกรรมทางวาจา ครูใ้การบรรยาย
มากกว่าวิธีอื่นๆ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างวิทยานิพนธ์ว่า วิชาสังคมศึกษาคูแสดง
พฤติกรรมทางวาจามากที่สุด วิชาภาษาไทยนักเรียนพูดเพื่อตอบสนองการพูดของครูมากกว่า
พูดขึ้นเอง ส่วนวิชาอื่นๆนักเรียนพูดขึ้นเองมากกว่าพูดเพื่อตอบสนองการพูดของครู

✓ นรา บุรณรัช (นรา บุรณรัช 2518 : 53 - 57) ศึกษาพฤติกรรมการสอน
ด้านการตั้งใจและกำเนินปฏิบัติสัมพันธ์ของครูกับนักเรียน ใ้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนคณิตศาสตร์
ระดับประถมศึกษาตอนต้นและมีมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

ในกรุงเทพมหานครพบว่า ครูใช้ พฤติกรรมการสอนทั้งสองด้านเป็นปริมาณต่างกัน พฤติกรรมด้านการจูงใจที่ครูใช้เป็นส่วนมาก คือ ประเภทนาเทคนิค ขบวนการ และวิธีการสอนแบบต่างๆมาใช้ และที่ใช้น้อยที่สุดคือ ประเภทยอมรับหรือคำนึงถึงความคิดเห็นของนักเรียน ส่วนปริมาณพฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางวาจาที่ครูใช้มากที่สุดคือ พฤติกรรมที่ครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตอบ พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมที่นักเรียนเป็นผู้ริเริ่ม ครูที่สอนระดับประถมศึกษาใช้พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจมากกว่าครูระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชาวลิต รวยอาจีน (ชาวลิต รวยอาจีน 2512 : 51 - 53) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพ และทัศนคติต่อการสอนวิชาฟิสิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่สอนวิชาฟิสิกส์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโครงการและนอกโครงการทดลองของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 24 คน ผลการทดลองพบว่า พฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพของครูในและนอกโครงการต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาในลักษณะย่อยพบว่า ครูในโครงการใช้วิธีการสอนแบบการแก้ปัญหาหรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์มากกว่าครูนอกโครงการ ซึ่งใช้วิธีการสอนแบบการบรรยายแบบปกติทั่วไป ในด้านทัศนคติต่อการสอนวิชาฟิสิกส์พบว่า ครูในโครงการและนอกโครงการมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

คิ่งศักดิ์ กำแหง (คิ่งศักดิ์ กำแหง 2518 : 55 - 59) ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและด้านทักษะทั่วไปของอาจารย์คณิตศาสตร์ที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 ระดับ (ระดับมหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา) จำนวน 21 คน พบว่าอาจารย์ที่สอนในระดับต่างก็มีพฤติกรรมการสอนด้านทักษะทั่วไปต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางพฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบของอาจารย์ทั้ง 3 ระดับ

กุลวดี เรืองเดช (กุลวดี เรืองเดช 2518 : 66) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาในจังหวัดราชบุรี จำนวน 40 คน พบว่าครูที่มีเพศ วุฒิ จำนวนปีที่ทำการสอน และสังกัดโรงเรียนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน

ไม่แตกต่างกัน และพฤติกรรมการสอนทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก

สมนึก ภัททิยชนี (สมนึก ภัททิยชนี 2519 : 70 - 75) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการประเมินผลในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นครู จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่าปริมาณของพฤติกรรมการประเมินผลในการสอนโดยส่วนรวมและเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์ การสอน วิชาที่สอน เมื่อจำแนกเป็นประเภทพฤติกรรมพบว่า ครูประเมินผลโดยการใช้พฤติกรรมการสอนประเภทเทคนิค ขบวนการต่างๆมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ครูใช้พฤติกรรมการประเมินผลโดยวิธีถามแล้วนักเรียนตอบพร้อมกันมากที่สุด ใช้คำถามประเภทความรู้ความจำ หรือคำถามประเภทสูงกว่าความรู้ความจำมากเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการประเมินผลโดยการทดสอบนักเรียนในห้องเรียนน้อยที่สุด ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมการประเมินผลในขณะสอนเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์ การสอน วิชาที่สอน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือพฤติกรรมการประเมินผลของครูไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ วุฒิ ประสบการณ์ การสอน และวิชาที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กองวิจัยการศึกษา (กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ 2518 : 248) ซึ่งศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมของครูและนักเรียนในชั้นที่สอนวิชาสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร พบว่า วุฒิและประสบการณ์การสอนของครูไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ แต่สถานภาพสมรสของครูเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่จากผลการวิจัยของ นิภา เล็กขำรุ่ง (นิภา เล็กขำรุ่ง 2518 : 52) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนและการพบทวนเมื่อจบบทเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน องค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดเทศบาล จำนวน 87 คน ปรากฏว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันจะมีพฤติกรรมการสอนด้านการพบทวนบทเรียนต่างกัน ครูที่มีวุฒิต่างกันและประสบการณ์การสอนต่างกันจะมีพฤติกรรมการสอนด้านการกำหนดงานต่างกัน

✓ สมชาติ เทศแยม (สมชาติ เทศแยม 2522 : 43) ได้วิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนค่านักกะทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า วุฒิของครูมีผลต่อพฤติกรรมการสอนค่านักกะทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนค่านักการใช้อุปกรณ์การสอน ส่วนประสิทธิภาพการสอนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการสอนค่านักกะทั่วไปและค่านักการใช้อุปกรณ์การสอน

✓ สมสรรค์ วงษ์อุยน้อย (สมสรรค์ วงษ์อุยน้อย 2518 : 49 - 51) ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการสอนค่านักการบรรยาย โดยใช้เครื่องมือที่ปรับปรุงมาจากเครื่องมือของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนของมหาวิทยาลัยสแกนฟอร์ค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ อาจารย์แผนกวิชาประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 9 คน ผลปรากฏว่า เพศ ประสิทธิภาพการสอน และสถาบันที่ประกอบปริญญา ไม่ทำให้พฤติกรรมการสอนค่านักการบรรยายแตกต่างกัน

วิเชียร ประยูรชาติ (วิเชียร ประยูรชาติ 2520 : 72) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนค่านักการใช้อุปกรณ์การสอนและค่านักกะทั่วไปของครูสอนการศึกษานานาชาติแบบเบ็คเสร็จจำนวน 21 คน พบว่า อายุ เพศ สถานที่ตั้งของโรงเรียนตามภาคภูมิศาสตร์ต่างกัน มีผลให้พฤติกรรมการสอนค่านักการเตรียมการสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันและสถานภาพสมรสต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนทั้งสองด้านไม่แตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยของ สุชาติ บุคทอง (สุชาติ บุคทอง 2520 : 77) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการสอนค่านักการอภิปราย และการถามตอบของครูสอนการศึกษานานาชาติแบบเบ็คเสร็จ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวกันกับ วิเชียร ประยูรชาติ พบว่า ครูที่มีวุฒิต่างกันมีพฤติกรรมการสอนค่านักการอภิปรายและการถามตอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของการใช้พฤติกรรมทั้งสองด้านนี้เมื่อจำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ประสิทธิภาพการสอน และสถานที่ตั้งโรงเรียนตามภาคภูมิศาสตร์

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอน สามารถช่วยให้ครูปรับปรุงและควบคุมพฤติกรรม

การสอนของตนเองได้เป็นอย่างดี ส่วนผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในชั้นต่างๆเมื่อแยกตามตัวแปรต่างๆแล้ว ได้ผลที่แตกต่างกันยังไม่สามารถสรุปผลที่แน่นอนได้ อีกทั้งความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังปรากฏว่าไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น และแม้ว่าโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษา ปีพุทธศักราช 2521 และปีพุทธศักราช 2524 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกทุกระดับชั้น แต่ในทางปฏิบัติแล้ววิชาภาษาอังกฤษกลับกลายเป็นวิชาบังคับให้เลือกที่นักเรียนทุกคนต้องเรียน จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิต่างกันมีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
4. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 โดยเลือกกลุ่มด้วยวิธีแบบแบ่งพวก (Stratified random sampling) ตามขนาดของโรงเรียน ได้จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 20 คน จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 8 โรงเรียน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	สัดส่วนที่สุ่ม
ขนาดใหญ่	5	2	ร้อยละ 30
ขนาดกลาง	6	2	ร้อยละ 30
ขนาดเล็ก	14	4	ร้อยละ 30
รวม	25	8	

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	สัดส่วนที่สุ่ม
ขนาดใหญ่	30	9	ร้อยละ 30
ขนาดกลาง	17	5	ร้อยละ 30
ขนาดเล็ก	11	6	ร้อยละ 50
รวม	58	20	

ตาราง 3 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรต่างๆ

เพศ		วุฒิ		ประสบการณ์การสอน			ขนาดของโรงเรียน		
ชาย	หญิง	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี ขึ้นไป	มาก	ปานกลาง	น้อย	ใหญ่	กลาง	เล็ก
8	12	8	12	3	10	7	9	5	6
รวม 20 คน		รวม 20 คน		รวม 20 คน			รวม 20 คน		

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดัดแปลงมาจาก The Foreign Language Classroom Observational Form ของมหาวิทยาลัยมาร์เบอร์ก ซึ่งเป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะ โดยเป็นวิธีการบันทึกแบบ sign system ซึ่งใช้ในการสังเกตพฤติกรรมการสอนหลายๆด้านที่มีความสำคัญเท่ากัน ผู้สังเกตจะบันทึกพฤติกรรมเฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกต โดยไม่คำนึงถึงความถี่ของการเกิดพฤติกรรม

2. คุณลักษณะของเครื่องมือ แบบสังเกตนี้ประกอบด้วยพฤติกรรมการสอน 10 ประเภท และพฤติกรรมการสอนแต่ละประเภทจะแบ่งเป็นพฤติกรรมย่อยๆดังนี้

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

			Time in minutes			
Phases of Instruction	Repetition - Warming up					
	Presentation of new material					
	Learning the new material - Exercises					
	Using the new material in other situation					
Homework						
Interaction O = open C = controlled	Lecture T = Teacher S = Student					
	Teacher question - student answer					
	Student question - teacher reaction					
	Student - student					
	Other					
Teacher Language	Foreign language C = Correct W = Wrong					
	Mother tongue	Explanations				
		Instruction				
		Other				
Student Language	Foreign language	According to teacher				
		Initiated				
	Mother tongue	Asking for explanations				
		Answer to teacher question				
		Discussions				
		Among themselves				
Other						

แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ศอ

Time in minutes

Skills drilled						
Correction						
Media use						
General Atmosphere	Teacher	More authoritarian				
		More democratic				
	Student	Motivated				
		Bored				
			S = silence C = confusion			
Student participation A=all M=many F=few N=none						

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ระยะ คือ
ระยะแรก เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการสังเกต
ระยะหลัง เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนนิรนาภาษาอังกฤษ

ระยะแรก การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการสังเกต

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ความเที่ยงตรงของการสังเกต ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาและวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย มาร์เบอร์ เพื่อดำเนินการสร้างข้อความในแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2 ท่านคือ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช และรองศาสตราจารย์ สุโร พงษ์ทองเจริญ เป็นผู้พิจารณาตัดสินว่า ข้อความแต่ละข้อความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นวัดตรงตามลักษณะต่างตามนิยามศัพท์เฉพาะที่ตั้งไว้หรือไม่ หรือเป็นไปตามทฤษฎีและจุดประสงค์จริงหรือไม่ แล้วผู้วิจัยคัดเลือกข้อความที่ผู้เชี่ยวชาญทั้งสองท่านตัดสินลงความเห็นสอดคล้องกันว่า เป็นข้อความที่วัดตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะและตรงกับความมุ่งหมายดังกล่าวไปใช้ในการวิจัย

2. ความเชื่อมั่นของการสังเกต

2.1 การฝึกการสังเกตพฤติกรรมเพื่อหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความทั้งหมดของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษจนเข้าใจแจ่มแจ้ง และตีความหมายของข้อความแต่ละข้อจนแน่ใจว่าเข้าใจถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ผู้วิจัยและผู้ช่วยได้ทดลองนำไปสังเกตในชั้นเรียนโดยตรงเพื่อจดบันทึกข้อมูล เมื่อเห็นว่ามีความเหมาะสมในการสังเกตพอสมควรแล้วจึงได้เริ่มบันทึกพฤติกรรมต่างๆ เพื่อหาความเชื่อมั่นของการสังเกตต่อไป

2.2 การหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ใช้วิธี Intra and Inter Observer Reliability โดยใช้สูตร Scott's Coefficient (Ober. 1971:80)

$$\text{สูตรที่ใช้ Reliability} = \frac{P_o - P_c}{1.00 - P_c}$$

P_o หมายถึง อัตราส่วนของ Probability ของการสังเกตพฤติกรรมใดตรงกันที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สังเกต 2 คน หากได้จากสัดส่วนของความถี่ของพฤติกรรมที่มีจำนวนสูงสุดและรองลงมาโดยเลือกจากผู้สังเกตคนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้งสองมาคูณกำลังสองแล้วรวมกัน ค่าความเชื่อมั่นที่ได้จากการคำนวณจะเป็นของผู้ที่สังเกตที่เราเลือกความถี่สูงสุดและรองลงมาในการหาค่า

P_c หมายถึง อัตราส่วนของ Probability ของการสังเกตใดตรงกันของผู้สังเกต 2 คน หากได้จากผลทางระหว่าง 1.00 และค่าผลรวมของผลทางระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมของผู้สังเกตทั้งสองคน

2.3 การคำนวณหาความเชื่อมั่นของการสังเกต โดยรวบรวมพฤติกรรมที่บันทึกไว้ของผู้สังเกตทั้งสองคน แล้วหาผลทางระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมในแต่ละข้อความของผู้สังเกตทั้งสองคน หาก P_o และ P_c แล้วคำนวณหาความเชื่อมั่นของการสังเกตได้จากสูตรดังกล่าว

2.4 วิธีหาความเชื่อมั่นของการสังเกต ผู้วิจัยและผู้ช่วยอีก 1 คน รวมเป็น 2 คน ได้เข้าสังเกตการสอนในชั้นเรียนเพื่อจดบันทึกข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยได้เข้าสังเกตการสอนในโรงเรียนนครสวรรค์ ขณะที่สังเกตผู้วิจัยและผู้ช่วยได้บันทึกความถี่ของพฤติกรรมลงในแบบสังเกต โดยกำกับจำแนกประเภทและจดบันทึกพฤติกรรมการสอนที่เกิดขึ้นโดยมิได้ปรึกษากัน นำผลจากการสังเกตไปคำนวณหาความเชื่อมั่นตามสูตรของ สก็อตต์ (Scott's Coefficient) ทำเช่นนี้ 5 ครั้ง ในแต่ละครั้งที่สังเกตเนื้อหาที่แสดงพฤติกรรมการสอนต่างกัน ใช้วิธีการนี้หาความเชื่อมั่นของการสังเกตการสอนภาษาอังกฤษ

แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษนี้ ได้ค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตตามลำดับดังนี้คือ

ครั้งที่ 1	ค่าความเชื่อมั่น	0.6625
ครั้งที่ 2	ค่าความเชื่อมั่น	0.8128
ครั้งที่ 3	ค่าความเชื่อมั่น	0.7825
ครั้งที่ 4	ค่าความเชื่อมั่น	0.9105

ดังนั้นค่าเฉลี่ยของค่าความเชื่อมั่นซึ่งใช้วิธี

(สวน สายยศ และอังคณา จันทร์นันทน์ 2515 : 276) มีค่าเท่ากับ 0.82

แฟลนเคอร์ส (Flanders. 1970 : 141) กล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นที่ได้จากสูตร Scott's Coefficient จะมีค่าแปรผันอยู่ระหว่าง 0.00 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไปจึงจะเป็นที่ยอมรับกันในการวิจัยที่ใช้เครื่องมือที่แบ่งพฤติกรรมการพูดออกเป็น 10 ประเภท แฟลนเคอร์ส ได้ทดลองใช้เครื่องมือที่ได้ปรับปรุงใหม่โดยแบ่งพฤติกรรมการพูดออกเป็น 22 ประเภท ในชั้นสังเกต 6 คน หากค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตก่อนการวิจัย 19 ครั้ง ปรากฏว่าค่าของความเชื่อมั่น 18 ครั้ง มีค่าระหว่าง 0.70 - 0.81 และมี 1 ครั้งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.56 ค่าเฉลี่ยของความเชื่อมั่นคือ 0.79 ส่วนโอเบอร์ (Ober. 1971 : 85) กล่าวว่า การสังเกตด้วยระบบ RCS ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปนั้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.70 ขึ้นไป และในการฝึกการสังเกตได้ค่าความเชื่อมั่นเพียง 0.60 ก็นับว่ามีทักษะเพียงพอแล้ว ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยหาได้จากการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวแสดงว่า การสังเกตของผู้วิจัยและผู้ช่วยมีความแม่นยำและเที่ยงตรงในการสังเกตสูงพอที่จะนำเครื่องมือนี้ไปสังเกตและวิจัยต่อไป

ตัวอย่างการหาค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงวิธีการหาความเชื่อมั่นของการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อความที่	ผู้สังเกตคนที่ 1	ผู้สังเกตคนที่ 2	ร.ของคนที่ 1	% ของคนที่ 2	% แตกต่าง
1	1	1	1.14	1.15	0.01
2	2	2	2.27	2.30	0.03
3	5	4	5.68	4.60	1.08
4	-	-	-	-	-
5	1	1	1.14	1.15	0.01
6	5	6	5.68	6.90	1.22
7	12	12	13.64	13.79	0.15
8	3	3	3.41	3.45	0.04
9	-	-	-	-	-
10	2	2	2.27	2.30	0.03
11	14	12	15.91	13.79	2.12
12	6	5	6.82	5.75	1.07
13	4	4	4.55	4.60	0.05
14	2	2	2.27	2.30	0.03
15	3	3	3.41	3.45	0.04
16	-	-	-	-	-
17	2	2	2.27	2.30	0.03
18	5	5	5.68	5.75	0.06
19	-	-	-	-	-
20	2	2	2.27	2.30	0.03
21	2	2	2.27	2.30	0.03
22	3	3	3.41	3.45	0.04

ตาราง 4 ต่อ

ข้อความที่	ผู้สังเกตคนที่ 1	ผู้สังเกตคนที่ 2	% ของคนที่ 1	% ของคนที่ 2	% แตกต่าง
23	-	-	-	-	-
24	4	4	4.55	4.60	0.05
25	4	5	4.55	5.75	1.20
26	-	-	-	-	-
27	-	-	-	-	-
28	2	2	2.27	2.30	0.03
29	2	2	2.27	2.30	0.03
30	2	2	2.27	2.30	0.03
รวม	88	87	100	100	8.56

$$\begin{aligned}
 P_o &= 1 - 0.0856 \\
 &= 0.9144 \\
 P_c &= (0.1791)^2 + (0.1364)^2 \\
 &= 0.0439
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{Reliability} &= \frac{P_o - P_c}{1.00 - P_c} \\
 &= \frac{0.9144 - 0.0439}{1.00 - 0.0439} \\
 &= 0.9105
 \end{aligned}$$

ดังนั้นค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตมีค่าเท่ากับ 0.9105

ระยะหลัง การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ขั้นตอนในการทดลอง หลังจากที่ได้หาค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตแล้ว ผู้วิจัยและผู้ช่วยอีก 1 คน รวมเป็น 2 คน ได้เข้าทำการสังเกตการสอนของครูแต่ละคนในกลุ่มตัวอย่างคนละ 3 ครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที โดยเข้าสังเกตการสอนในแต่ละครั้งพร้อมกัน และเริ่มทำการสังเกตการสอนตั้งแต่ครูผู้สอนเข้ามาในห้องและทำการสอนจนหมดคาบการเรียนในแต่ละครั้ง พร้อมทั้งบันทึกเสียงด้วย เครื่องบันทึกเสียงเพื่อนำมาตรวจสอบการบันทึกพฤติกรรมในแต่ละครั้งของผู้สังเกตทั้งสองคนในภายหลัง การสังเกตพฤติกรรมการสอนนี้ได้สังเกตเป็นจำนวน 60 คาบการเรียน โดยทำการสังเกตในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524

2. การบันทึกในการสังเกตพฤติกรรม ผู้วิจัยและผู้ช่วยต่างคนก็ต่างมีจำแนกประเภทและบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นโดยอิสระโดยไม่ปรึกษากันลงในแบบสังเกตพฤติกรรม โดยบันทึก 1 นาทีต่อครั้ง และบันทึกพฤติกรรมที่ปรากฏเด่นชัดที่สุดในช่วงเวลา 1 นาทีนั้นในคำนพฤติกรรม การใช้ภาษาของครูและนักเรียน และพฤติกรรมในคำอื่นๆ เพียงคำละ 1 พฤติกรรม แล้วรวมความถี่ของแต่ละพฤติกรรมของครูในกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจากการสังเกต 3 ครั้ง มาหาค่าเฉลี่ย

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

3.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนในแต่ละกลุ่มโดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 45})$$

$\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

X แทนคะแนนดิบ

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนครูในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิ ประสิทธิภาพการสอน และขนาดของโรงเรียน โดยใช้ Chi - square

$$\chi^2 = \frac{(O - E)^2}{E}$$

χ^2 แทนค่า ไค - สแควร์

O แทนค่าความถี่ที่ศึกษามาได้ (Observed

frequency)

E แทนค่าความถี่ที่หวังไว้โดยทฤษฎี (Expected

frequency) ได้จากค่าความน่าจะเป็นจากจำนวนการทดลองหรือกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จะเสนอเป็นตอนๆรวมเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูโดยส่วนรวม โดยแยกเสนอเป็นประเภท
พฤติกรรมใหญ่ 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนด้านการใช้ภาษา ซึ่งแยกเป็นพฤติกรรม
ย่อยดังนี้

1.1 การใช้ภาษาของครู

1.1.1 ใช้ภาษาอังกฤษ

1.1.2 ใช้ภาษาไทยในการสอน

1.1.3 ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย

1.1.4 ใช้ภาษาไทยในคำอื่น ๆ

1.2 การใช้ภาษาของนักเรียน

1.2.1 ใช้ภาษาอังกฤษตามครู

1.2.1 ใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

1.2.3 ใช้ภาษาไทยขอให้ครูอธิบาย

1.2.4 ใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครู

1.2.5 ใช้ภาษาไทยพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน

1.2.6 ใช้ภาษาไทยในคำอื่น ๆ

2. พฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆ 8 ด้าน

2.1 ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน

2.1.1 การทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน

2.1.2 การเสนอบทเรียนใหม่

- 2.1.3 การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้
- 2.1.4 การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ
- ✓ 2.2 การให้การบ้าน
- ✓ 2.3 ปฏิสัมพันธ์
 - 2.3.1 ครูบรรยาย
 - 2.3.2 ครูถามนักเรียนตอบ
 - 2.3.4 นักเรียนถามครูตอบ
 - 2.3.5 ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน
 - 2.3.6 อื่นๆ
- ✓ 2.4 การฝึกทักษะ
- ✓ 2.5 การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน
- 2.6 การใช้อุปกรณ์
- 2.7 บรรยายภาพทั่วไป
 - 2.7.1 ครูใช้อำนาจสั่งการ
 - 2.7.2 ครูมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย
 - 2.7.3 นักเรียนเบื่อง่าย
 - 2.7.4 นักเรียนได้รับแรงจูงใจ
 - 2.7.5 ความเจ็บหรือสับสน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามตัวแปร เพศ วุฒิ
ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

✓ แทนค่าเฉลี่ยของผลรวมจำนวนความถี่ของพฤติกรรมการสอนของครูในแต่ละ
ประเภท

o แทนค่าความถี่ของพฤติกรรมการสอนของครูในแต่ละประเภทที่ได้มาจาก

การสังเกต (Observed frequency)

E แทนค่าความถี่ของพฤติกรรม การสอนของครูในแต่ละประเภทที่ได้มาตามทฤษฎี

(Expected frequency)

ตอนที่ 1 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน

1) พฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียน

1.1 พฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมในด้านการใช้ภาษา

ตาราง 5 แสดงพฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียนในด้านการใช้ภาษา

ประเภทของพฤติกรรม			ความถี่	ร้อยละ	
การใช้ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ		402	15.14	15.15
	ใช้ภาษาไทย	ในการสอน	690	26.00	48.30
		ในการอธิบาย	455	17.14	
		อื่นๆ	137	5.16	
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษ	ใช้ตามครู	239	9.01	10.03
		ริเริ่มขึ้นมาเอง	27	1.02	
	ใช้ภาษาไทย	ขอให้อธิบาย	147	5.54	26.52
		ตอบคำถามของครู	263	9.91	
		อภิปราย	54	2.03	
		พูดระหว่าง นักเรียนด้วยกัน	142	5.35	
		อื่นๆ	98	3.69	
		รวม		2,654	

จากรายการ 5 พบว่าครูโดยส่วนรวมใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยจะเห็นว่า ครูใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในการอธิบายและใช้ภาษาอังกฤษมากรองลงมาตามลำดับ นักเรียนใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษตามครูและใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครูเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือการใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเองของนักเรียน

1.2 พฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียนใน 8 ด้าน

ตาราง 6 แสดงพฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูและนักเรียนใน 8 ด้าน

ประเภทของพฤติกรรม			ความถี่	ร้อยละ	
ลำดับขั้น ของกิจกรรม ในการสอน	การพบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน		147	4.99	28.26
	การเสนอบทเรียนใหม่		354	12.03	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้		250	8.48	
	การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ		81	2.75	
การให้กถามาน			57	1.94	1.94
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย		559	18.99	46.27
	ครูถามนักเรียนตอบ		363	12.33	
	นักเรียนถามครูตอบ		263	8.94	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน		78	2.65	
	อื่นๆ		99	3.36	
การฝึกทักษะ			151	5.13	5.13
การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน			107	3.64	3.64
การใช้อุปกรณ์			108	3.67	3.67
บรรยากาศ ทั่วไป	ครู	ใช้อำนาจสั่งการ	67	2.28	9.45
		เป็นประชาธิปไตย	44	1.50	
	นักเรียน	เบื่อง่าย	63	2.14	
		โกรธแค้นจริงจัง	48	1.63	
	ความง่วงหรือสับสน		56	1.90	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน			48	1.63	1.63
รวม			2,943	100.00	

จากตาราง 6 พบว่าครูใช้พฤติกรรมการสอนตามปฏิสัมพันธ์มากที่สุดและใช้พฤติกรรมด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการเรียนการสอนเป็นอันดับรองลงมา และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ และบรรยากาศทั่วไป ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือการมีส่วนร่วมของนักเรียนและการให้การบ้าน

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยๆ ครูใช้พฤติกรรมในด้านครูบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมครูถามนักเรียนตอบและคำถามการเสนอทบทวนใหม่มากรองลงมา ใช้พฤติกรรมการทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน พฤติกรรมด้านการเรียนรู้ความรู้ใหม่ และพฤติกรรมด้านนักเรียนถามครูตอบเป็นปริมาณพอๆกัน และใช้พฤติกรรมต่างๆเหล่านี้เป็นปริมาณน้อยพอๆกันรองลงมาจากพฤติกรรมด้านการให้การบ้านและการมีส่วนร่วมของนักเรียนคือ พฤติกรรมตามปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน ปฏิสัมพันธ์ในด้านอื่นๆ ครูใช้อำนาจสั่งการ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ

2) แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนเมื่อแยกตามเพศ

2.1 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษา

ตาราง 7 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนด้านการใช้ภาษาเมื่อแยกตามเพศ

ประเภทของพฤติกรรม			ชาย		หญิง		
			ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
การใช้ ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ		176	16.65	226	14.15	14.15
	ใช้ ภาษาไทย	ในการสอน	255	24.12	435	27.23	48.95
		ในการอธิบาย	174	16.46	281	17.59	
		อื่นๆ	71	6.71	66	4.13	
การใช้ ภาษา ของ นักเรียน	ใช้ ภาษาอังกฤษ	ใช้ตามครู	82	7.75	157	9.83	11.08
		ริเริ่มขึ้นมาเอง	7	0.66	20	1.25	
	ใช้ ภาษาไทย	ขอให้ครูอธิบาย	47	4.44	100	6.26	25.78
		ตอบคำถามของครู	86	8.13	177	11.08	
		อธิบาย	37	3.50	17	1.06	
		พูดระหว่างนักเรียน ด้วยกัน	68	6.40	74	4.63	
		อื่นๆ	54	5.10	44	2.75	
			1,057	100.00	1,597	100.00	

จากตาราง 7 พบว่าในก้นพฤติกรรมการใช้ภาษานั้น ทั้งครูชายและครูหญิงแสดง พฤติกรรมการใช้ภาษาในการเรียนการสอนมากกว่านักเรียน และทั้งครูชายและครูหญิงต่างก็ ใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ โดยครูชายใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษใช้ภาษาไทยในการอธิบายพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมการใช้ภาษาของนักเรียนนั้น นักเรียนใช้พฤติกรรมประเภทตอบคำถามของครูมากที่สุด ใช้พฤติกรรมประเภทการใช้ ภาษาอังกฤษตามครูเป็นอันดับรองลงมา ใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยระหว่างนักเรียน ค่ายกัน ขอให้ครูอธิบาย ทุกในเรื่องอื่นๆเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ ประเภทนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

สำหรับครูหญิง: นี้ใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาไทย ในการอธิบายเป็นอันดับรองลงมา สำหรับนักเรียนนี้ใช้ภาษาไทยในการตอบคำถามของครู มากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษตามครูเป็นอันดับรองลงมา ใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทย ขอให้ครูอธิบายและพูดระหว่างนักเรียนค่ายกันเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุด คือ ใช้ภาษาอังกฤษโดยนักเรียนริเริ่มขึ้นมาเองและใช้ภาษาไทยในการอธิบาย

2.2 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนในก้นพฤติกรรม
อื่นๆ 8 ประเภทเมื่อแยกตามเพศ

ตาราง 8 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนใน 8 ด้านเมื่อแยกตามเพศ

ประเภทของพฤติกรรม		ชาย			หญิง		
		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
ลำดับขั้น ของ กิจกรรม ในการสอน	การทบทวนและการนำ เข้าสู่บทเรียน	69	6.13	25.96	78	4.29	25.57
	การเสนอบทเรียนใหม่	130	11.55		224	12.32	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกหัดใช้	87	7.73		163	8.96	
	การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์อื่นๆ	40	3.55		41	2.25	
การให้กำรบ้าน		17	1.51	1.51	40	2.20	2.20
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	206	18.31	43.45	353	19.41	45.53
	ครูถามนักเรียนตอบ	123	10.93		240	13.20	
	นักเรียนถามครูตอบ	116	10.31		147	8.08	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนด้วยกัน	42	3.73		36	1.98	
	อื่นๆ	47	4.17		52	2.86	
การฝึกทักษะ		40	3.55	3.55	111	6.10	6.10
การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน		33	2.93	2.93	74	4.07	4.07
การใช้อุปกรณ์		35	3.11	3.11	73	4.01	4.01

ตาราง 8 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนใน 8 ด้านเมื่อแยกตามเพศ

ประเภทของพฤติกรรม		ชาย		หญิง		
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	
บรรยากาศทั่วไป	ใช้อำนาจสั่งการ	33	2.93	32	1.76	8.30
	ประชาธิปไตย	22	1.95	22	1.21	
	เผด็จหมาย	19	1.68	46	2.53	
	ใ้กับแรงจูงใจ	25	1.22	23	1.26	
	ความเจียมหรือด้อยตน	28	1.48	28	1.54	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		13	1.15	35	1.92	1.92
รวม		1,125	100.00	1,418	100.00	

จากตาราง 8 พบว่าทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการสอนประเภทปฏิสัมพันธ์มากที่สุด และใช้พฤติกรรมประเภทลำดับขั้นของกิจกรรมการสอนและประเภทบรรยากาศทั่วไป รองลงมาตามลำดับ ใช้พฤติกรรมการฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนและการใช้อุปกรณ์เป็นปริมาณพอๆกัน และทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน และการให้การบ้านน้อยที่สุดตามลำดับ

ในค่านปฏิสัมพันธ์นั้น ทั้งครูชายและครูหญิงใช้การบรรยายมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมประเภทครูถามนักเรียนตอบและนักเรียนถามครูตอบนั้นใช้เป็นปริมาณพอๆกัน พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ ประเภทปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน

ในค่านพฤติกรรมประเภทลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนนั้น ทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการเสนอแนะเรียนมากที่สุด และใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้รองลงมา พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ

3) แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

3.1 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนการใช้ภาษา

ตาราง 9 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนการใช้ภาษาเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม			ทุกความวิญญูชาติ			ปริญญาตรีขึ้นไป				
			ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ			
การใช้ ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ		131	12.35	12.35	236	18.01	18.01		
	ใช้ ภาษาไทย	ในการสอน	302	28.49	52.07	388	25.79	48.52		
		ในการอธิบาย	208	19.22		247	16.42			
		อื่นๆ	42	3.96		95	6.31			
การใช้ ภาษา ของ นักเรียน	ใช้ ภาษาอังกฤษ	ใช้ตามครู	117	11.03	11.40	122	8.11	9.63		
		ริเริ่มขึ้นมาเอง	4	0.37		23	1.52			
	ใช้ ภาษาไทย	ขอให้ครูอธิบาย	32	3.01	24.12	25	1.66	23.78		
		ตอบคำถาม ของครู	124	11.69		139	9.24			
		อภิปราย	11	1.03		43	2.85			
		พูดระหว่าง นักเรียนด้วยกัน	40	3.77		102	6.78			
		อื่นๆ	49	4.62		49	3.25			
		รวม		1,060		100.00			100.00	

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด และใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเองของนักเรียนน้อยที่สุด

ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีนั้น ใช้พฤติกรรมประเภทครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากเป็นอันดับรองลงมา ใช้พฤติกรรมประเภทครูใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครู นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู เป็นปริมาณพอๆกัน พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดรองลงมาจากนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเองคือ การอภิปรายของนักเรียน

สำหรับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใช้พฤติกรรมประเภทครูใช้ภาษาอังกฤษครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากรองลงมาตามลำดับ ใช้พฤติกรรมประเภทนักเรียนใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครู นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนใช้ภาษาไทยพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน และถามครูใช้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ เป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดรองลงมาจากการใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเองของนักเรียนคือ นักเรียนใช้ภาษาไทยขอให้ครูอธิบาย

3.2 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนใน 8 ด้านของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

ตาราง 10 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูใน 8 ด้านเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม		ชาย			หญิง		
		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
ลำดับขั้นของ กิจกรรมใน การสอน	การทบทวนและการนำ เข้าสู่บทเรียน	46	3.72	24.93	101		27.64
	การเสนอบทเรียนใหม่	159	12.88		195	11.41	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกหัดใช้	84	6.80		166	9.71	
	การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์อื่นๆ	19	1.53		62	3.62	
การให้กำรบ้าน		31	2.51	2.51	26	1.52	1.52
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	246	19.93	43.24	313	18.31	48.42
	ครูถามนักเรียนตอบ	130	10.53		233	13.63	
	นักเรียนถามครูตอบ	118	9.56		145	8.48	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนด้วยกัน	17	1.37		61	3.56	
	อื่นๆ	23	1.86		76	4.44	
การฝึกทักษะ		86		6.96	65	3.80	3.80
การแก้ไข ข้อผิดพลาด		55		4.45	52	3.04	3.04
การใช้ อุปกรณ์		57		4.61	51	2.98	2.98

ตาราง 10 ต่อ แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนใน 8 ด้านของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม			ชาย			หญิง		
			ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
บรรณาการทั่วไป	ครู	ใช้อำนาจสั่งการ	39	3.16	11.56	101	5.90	8.45
		ประชาธิปไตย	10	0.81		195	11.41	
	นักเรียน	เปื้อน่าย	38	3.07		166	9.71	
		ไ้รับแรงจูงใจ	12	0.97		62	3.22	
	ความเจียมหรือสับสน		34	2.75		26	1.52	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน			30	2.43	2.43	313	11.55	11.05
รวม			1,234	100.00		1,709	100.00	

จากตาราง 10 แสดงว่าทั้งครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใช้พฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านลำดับชั้นของกิจกรรมในการสอนมากที่สุด รองลงมา ด้านพฤติกรรมที่น้อยที่สุดนั้นครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมการให้การบ้านและด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียนพอๆกัน ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปใช้พฤติกรรมการสอนด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการเสนอแนะใหม่และด้านครูถามนักเรียนตอบมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนถามครูตอบ สำหรับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปใช้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการถามครูถามนักเรียนตอบและด้านการเสนอแนะใหม่มากที่สุด รองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ความรู้ใหม่และด้านนักเรียนถามครูตอบเป็นปริมาณพอๆกัน

4) แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประเภทการสอน

4.1 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษา

ตาราง 11 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและนักเรียนเมื่อแยกตามประเภทการสอน

ประเภทของพฤติกรรม			การสอนน้อย			การสอนปานกลาง			การสอนมาก		
			ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
การใช้ ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ		151	12.81	12.81	176	16.61	16.61	75	17.98	17.98
	ใช้ ภาษาไทย	ในการสอน	334	28.35	51.86	271	25.59	47.30	85	20.38	40.75
		ในการอธิบาย	215	18.25		180	16.99		60	14.38	
		อื่นๆ	62	5.25		50	4.72		25	5.99	
การใช้ ภาษา ของ นักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษ	ใช้ตามครู	115	9.76	10.52	96	9.06	10.19	28	6.71	8.14
		ริเริ่มขึ้นมาเอง	49	0.76		12	1.13		6	1.43	
	ใช้ ภาษาไทย	ขอให้ครูอธิบาย	53	4.49	24.23	64	6.04	23.59	30	7.19	30.20
		ตอบคำถามของครู	100			112	10.57		51	12.23	
		พูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน	67	5.68		48	4.53		27	6.47	
		อื่นๆ	54	4.58		26	2.45		18	4.31	
	รวม			1178	100.00		1059	100.00		417	100.00

จากตาราง 11 พบว่าในชั้นปฏิบัติการการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและนักเรียน นั้น ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อย ประสบการณ์ปานกลาง และประสบการณ์มาก ต่างก็ใช้ พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และครูแสดงพฤติกรรมในการ ใช้ภาษามากกว่านักเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยแสดงพฤติกรรม สอนด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการสอนด้านใช้ภาษาไทยในการ อธิบายและด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากรองลงมาตามลำดับ ใช้พฤติกรรมด้านนักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนตอบคำถามของครูเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้ น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

สำหรับครูที่มีประสบการณ์ปานกลางนั้นพบว่า ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยในการอธิบายและ ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นปริมาณพอๆกันเป็นอันดับรองลงมา ส่วนพฤติกรรมอื่นๆนั้น ครูใช้เป็นปริมาณพอๆกันคือ ครูใช้ภาษาไทยในชั้นอื่นๆ นักเรียนขอให้ครูอธิบาย นักเรียนพูดกับนักเรียนด้วยกัน และพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดย ริเริ่มขึ้นมาเอง

ส่วนครูที่มีประสบการณ์มากนั้นปรากฏว่า ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทย ในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนและด้านการใช้ ภาษาไทยในการอธิบายมากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมทางเหล่านี้เป็นปริมาณ พอๆกันคือ ครูใช้ภาษาไทยในชั้นอื่นๆ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนขอให้ ครูอธิบาย นักเรียนพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียน ใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

4.2 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนใน 8 ด้านเมื่อแยกตาม ประสบการณ์การสอน

ตาราง 12 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนใน 8 ด้านของครูและนักเรียนเมื่อแยกตาม
ประเภทของการสอน

ประเภทของพฤติกรรม		ประเภทการสอนย่อย			ประเภทการสอนปานกลาง			ประเภทการสอนมาก		
		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
ลำดับขั้นของ กิจกรรม ในการสอน	การทบทวนและการนำ เข้าสู่บทเรียน	53	4.22	27.49	53	1.67	23.37	42	7.25	34.06
	การเสนอบทเรียนใหม่	176	14.24		100	8.82		78	13.47	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกหัดใช้	90	7.31		106	9.35		54	9.72	
	การใช้ความรู้ใหม่ใน สถานการณ์อื่นๆ	20	1.62		40	3.53		21	3.62	
การให้ทราบ		30	2.43	2.43	15	1.32	4.30	12	2.07	2.07
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	270	21.93	43.87	220	19.41	44.45	69	11.91	37.80
	ครูถามนักเรียนตอบ	140	11.39		151	13.32		72	12.43	
	นักเรียนถามครูตอบ	108	8.77		98	8.64		57	9.84	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียน ด้วยกัน	22	1.78		35	3.08		21	3.62	
	อื่นๆ	54	4.38		35	3.03		10	1.72	

ตาราง 12 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนใน 8 ด้านของครูและนักเรียนเมื่อแยกตามประเภทของการสอน

ประเภทของพฤติกรรม		การสอนน้อย			การสอนปานกลาง			สอนมาก		
		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
การฝึกทักษะ		54	4.38	4.38	56	4.94	4.94	41	7.08	7.08
การแก้ไขข้อผิดพลาด		35	2.84	2.84	48	4.23	4.23	24	4.14	4.14
การใช้อุปกรณ์		54	4.38	4.38	45	3.97	3.97	9	1.55	1.55
บรรยากาศทั่วไป	ใช้อำนาจสั่งการ	18	1.46	7.30	32	2.82	7.66	15	2.59	8.37
	ประชาธิปไตย	27	2.19		8	0.70		9	1.55	
	เป้าหมาย	18	1.46		32	2.82		15	2.59	
	ใฝ่รู้แรงจูงใจ	27	2.19		15	1.32		6	1.63	
	ความเจียมหรือสับสน	18	1.46		26	2.29		12	2.07	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		18	1.46	1.46	18	1.58	1.58	12	2.07	2.07
รวม		1,231	100.00		1,143	100.00		579	100.00	

จากตาราง 12 พบว่าครูที่ใช้การสอนทั้งสามนี้ใช้พฤติกรรมการสอนใน 8 ด้าน ดังนี้คือ ทั้งครูที่ใช้การสอนน้อย ประสิทธิภาพการสอนปานกลาง ประสิทธิภาพการสอนมาก ทั้งก็ใช้พฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนรองลงมา ส่วนพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ใช้เป็นปริมาณน้อยพอๆกันคือ การให้การบ้าน การฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ การมีส่วนร่วมของนักเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยใช้พฤติกรรมด้าน
 คุุบรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการเสนอทเรียนใหม่และพฤติกรรมด้านคุุถามักเรียน
 คุุบมากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมด้านการเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้
 นักเรียนตามคุุถามมากเป็นปริมาณพอๆกันเป็นอันดับรองลงมา ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ
 การมีส่วนร่วมของนักเรียน

สำหรับครูที่มีประสบการณ์การสอนปานกลางนั้นพบว่า ใช้พฤติกรรมการสอนในคุุ
 คุุบรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านคุุถามักเรียนคุุบมากเป็นอันดับรองลงมา
 ใช้พฤติกรรมการเสนอทเรียนใหม่ การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนตาม
 คุุถามมากเป็นปริมาณพอๆกัน และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณน้อยพอๆกันคือ การใช้
 ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน ปฏิสัมพันธ์ใน
 คุุถามอื่นๆ ครูใช้อำนาจสั่งการ นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ความเจียมหรือสับสน
 ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมด้านนักเรียนได้รับแรงจูงใจ

ส่วนครูที่มีประสบการณ์การสอนมากนั้นพบว่า ครูใช้พฤติกรรมด้านการเสนอทเรียน
 มากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านคุุถามักเรียนคุุบและด้านคุุบรยายรองลงมาตามลำดับ
 ครูใช้พฤติกรรมด้านการทบทวนและการนำเข้าสู่ทเรียน การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัด
 ใช้ นักเรียนตามคุุถาม การฝึกหัดหะ และพฤติกรรมด้านการชักคุุถามรยาทหะไป
 เป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยคือ การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ การให้
 การบ้าน ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน ครูใช้อำนาจสั่งการ นักเรียนเกิด
 ความเบื่อหน่าย ความเจียมหรือสับสน และพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ การใช้อุปกรณ์
 การสอนและนักเรียนได้รับแรงจูงใจ

5) แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

5.1 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนด้านการใช้ภาษา

ตาราง 13 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนในด้านการใช้ภาษาเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม			ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก		
			ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
การใช้ ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ		198	16.92	16.92	112	16.18	16.18	93	11.74	11.74
	ใช้ ภาษาไทย	ในการสอน	273	23.33		188	27.16		229	28.91	
		ในการอธิบาย	186	15.89	45.45	102	14.73	47.81	167	21.08	52.99
		อื่นๆ	73	6.23		41	5.92		23	2.90	
การใช้ ภาษา ของ นักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษ	ใช้ตามครู	81	6.92	8.54	65	9.39	10.96	92	11.62	12.12
		ริเริ่มขึ้นเอง	19	1.62		4	0.57		4	0.50	
	ใช้ ภาษาไทย	ขอใ้ครูอธิบาย	79	6.75		48	6.93		20	2.52	
		ตอบคำถาม	92	7.86		75	10.83		96	12.12	
		ของครู									
		อธิบาย	33	2.82	29.05	11	1.58	26.08	10	1.26	23.16
		พูดระหว่าง	75	6.41		29	4.19		38	4.74	
		นักเรียนคุยกัน									
		อื่นๆ	61	5.21		17	2.45		20	2.52	
รวม			1,170	100.00		692	100.00		792	100.00	

จากตาราง 13 พบว่าทั้งครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กต่างก็ใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าการใช้ภาษาไทย และครูแสดงพฤติกรรมในการใช้ภาษามากกว่านักเรียน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากกว่ารองลงมาตามลำดับ ใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปริมาณพอๆ กันคือ ใช้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนขอให้ครูอธิบาย นักเรียนตอบคำถามของครู นักเรียนพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

สำหรับครูในโรงเรียนขนาดกลางพบว่า ครูใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาอังกฤษและด้านการใช้ภาษาไทยในการอธิบายเป็นอันดับรองลงมา พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนริเริ่มใช้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ส่วนครูในโรงเรียนขนาดเล็กนั้น ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาไทยในการอธิบายเป็นอันดับรองลงมา ใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษและด้านนักเรียนตอบคำถามของครูมากพอๆ กัน พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

5.2 แสดงปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนในพฤติกรรม 8 ด้านเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ตาราง 14 แสดงพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนใน 8 ด้านเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ขนาดใหญ่			ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก		
		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ	
ลำดับขั้นของ กิจกรรม ในการสอน	การพบหน้าและการนำ เข้าสู่บทเรียน	75	5.90	29.89	40	4.90	28.29	32	3.73	31.86
	การเสนอบทเรียนใหม่	143			96	11.76		115	13.43	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกปฏิบัติ	117	9.20		70	8.57		63	7.35	
	การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์อื่นๆ	45	3.55		25	3.06		11	1.28	
การให้การบ้าน		18	1.41	1.41	12	1.47	1.47	27	3.15	3.15
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	270	21.24	45.07	149	18.25	43.12	140	16.35	39.47
	ครูถามนักเรียนตอบ	136	10.70		102	12.50		125	14.60	
	นักเรียนถามครูตอบ	124	9.75		77	9.43		62	7.24	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียน ด้วยกัน	43	3.38		24	2.94		11	1.28	
	อื่นๆ	37	2.91		20	2.44		42	4.90	

ตาราง 14 กอ แสดงพฤติกรรมการสอนของครูและนักเรียนใน 8 ด้านเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ขนาดใหญ่		ขนาดกลาง			ขนาดเล็ก			
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		ความถี่	ร้อยละ		
การฝึกทักษะ		37	2.91	2.91	50	5.51	5.51	69	8.06	8.06
การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน		28	2.20	2.91	40	4.90	4.90	39	4.55	4.55
การใช้อุปกรณ์		39	3.06	3.06	36	4.41	4.41	33	3.85	3.85
รวม ทั่วไป	ครู ใช้อำนาจสั่งการ	22	1.73	10.73	18	2.20	8.92	25	2.92	7.80
	เป็นประชาธิปไตย	24	1.88		12	1.47		8	0.93	
	เปิดหมาย	32	2.41		19	2.32		14	1.63	
	ได้รับแรงจูงใจ	28	2.20		7	0.85		13	1.51	
	ความเจ็บปวดหรือสัมผัส	32	2.51		17	2.08		7	0.81	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		21	1.65	1.65	7	0.85	0.85	20	2.33	2.33
รวม		1,271	100.00		816	100.00		850	100.00	

จากตาราง 14 พบว่าครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ใช้พฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด และใช้พฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นของกิจกรรม ในการสอนรองลงมา และใช้พฤติกรรมด้านการฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาด การใช้อุปกรณ์ เป็นปริมาณน้อยพอๆกัน

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ใช้พฤติกรรมด้าน ครอบครองมากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านการเสนอแนะเรียนใหม่ การเรียนรู้ความรู้ใหม่และ

การฝึกหัดใช้ ครูถามนักเรียนตอบ นักเรียนถามครูตอบ เป็นปริมาณมากพอๆกัน ส่วน
พฤติกรรมที่น้อยที่สุดคือการให้กลับบ้าน

ครูในโรงเรียนขนาดกลางใช้พฤติกรรมด้านครูบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้าน
ครูถามนักเรียนตอบและการเสนอทบทวนใหม่เป็นอันดับรองลงมา และใช้พฤติกรรมด้าน
ความเจียมหรืออับอายน้อยที่สุด

ส่วนครูในโรงเรียนขนาดเล็กใช้พฤติกรรมด้านครูบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้าน
ครูถามนักเรียนตอบและการเสนอทบทวนใหม่เป็นอันดับรองลงมา ใช้พฤติกรรมด้าน
การเรียนรู้ความรู้ใหม่ การฝึกทักษะ นักเรียนถามครูตอบมากพอๆกัน และใช้พฤติกรรม
ด้านความเจียมหรืออับอายน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครู

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนภาษาอังกฤษนี้ แยกเปรียบเทียบตาม
ตัวแปรเพศ วุฒิ ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียนในพฤติกรรมใหญ่ทั้ง 10
ประเภทดังนี้คือ

- 2.1 เปรียบเทียบตามเพศ
- 2.2 เปรียบเทียบตามวุฒิ
- 2.3 เปรียบเทียบตามประสบการณ์การสอน
- 2.4 เปรียบเทียบตามขนาดของโรงเรียน

2.1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศ

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	$\bar{X}^2$
การใช้ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ	ชาย	176	22.00	1.38
		หญิง	226	18.83	
	ใช้ภาษาไทยในการสอน	ชาย	255	31.88	
		หญิง	435	36.25	
	ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย	ชาย	174	21.75	
		หญิง	281	23.42	
	อื่นๆ	ชาย	71	8.88	
		หญิง	66	5.50	
	ใช้ภาษาอังกฤษตามครู	ชาย	62	10.25	
		หญิง	157	13.08	
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่ม ขึ้นมาเอง	ชาย	7	0.88	6.95
		หญิง	26	1.69	
	ใช้ภาษาไทยขอให้ครูอธิบาย	ชาย	47	5.56	
		หญิง	166	13.83	
	ใช้ภาษาไทยอภิปราย	ชาย	50	10.75	
		หญิง	177	14.75	
	ใช้ภาษาไทยพูดระหว่าง นักเรียนคุยกัน	ชาย	37	4.63	
		หญิง	17	1.42	
	อื่นๆ	ชาย	60	8.50	
		หญิง	74	6.17	

ตาราง 15 ต่อ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศ

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	2
ลำดับขั้นของ กิจกรรมใน การสอน	การทบทวนและ การนำเข้าสู่บทเรียน	ชาย	60	8.63	0.81
		หญิง	78	6.5	
	การเสนอแนะวิธีใหม่	ชาย	130	16.25	
		หญิง	224	18.67	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกปฏิบัติ	ชาย	87	10.88	
		หญิง	163	13.58	
	การใช้ความรู้ใหม่ใน สถานการณ์อื่นๆ	ชาย	40	5.00	
		หญิง	41	3.42	
การให้คำแนะนำ		ชาย	17	3.33	0.26
		หญิง	40	-	
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	ชาย	206	25.75	1.89
		หญิง	353	29.42	
	ครูถามนักเรียนตอบ	ชาย	123	15.38	
		หญิง	240	20.00	
	นักเรียนถามครูตอบ	ชาย	116	14.50	
		หญิง	147	12.25	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนด้วยกัน	ชาย	42	5.25	
		หญิง	36	3.00	
อื่นๆ	ชาย	47	5.88		
	หญิง	52	4.33		

ตาราง 15 ต่อ เปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม		จำนวน	ความถี่ของพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของความถี่	
การฝึกทักษะ	ชาย	40	5.00	1.27	
	หญิง	110	9.25		
การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน	ชาย	33	4.13	0.40	
	หญิง	74	6.17		
การใส่อุปกรณ์	ชาย	35	4.38	0.28	
	หญิง	73	6.08		
บรรยายภาค ทั่วไป	ครูใช้อำนาจสั่งการ	ชาย	33	4.13	1.37
		หญิง	72	2.67	
	ครูเป็นประชาธิปไตย	ชาย	22	2.75	
		หญิง	22	1.83	
	นักเรียนเบื่อหน่าย	ชาย	19	2.38	
		หญิง	46	3.38	
	นักเรียนได้รับแรงจูงใจ	ชาย	25	3.13	
		หญิง	23	1.92	
	ความเจียมหรืออับสัน	ชาย	20	3.50	
		หญิง	28	2.33	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน	ชาย	13	1.63	0.36	
	หญิง	35	2.92		

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่มีเพศต่างกันนั้น ปรากฏว่าครูหญิง และครูชายมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมอื่นๆนั้นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิคงปรากฏในตาราง 16

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	χ^2
การใช้ภาษา ของครู	ใช้ภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	131	16.38	2.28
		ปริญญาตรี	271	22.58	
	ใช้ภาษาไทยในการสอน	ต่ำกว่าปริญญาตรี	302	37.75	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	388	32.33	
	ใช้ภาษาไทยอธิบาย	ปริญญาตรี	208	26.00	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	247	20.58	
	อื่นๆ	ปริญญาตรี	42	5.25	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	95	7.92	
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษตามครู	ปริญญาตรี	117	14.63	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	122	10.17	
	ใช้ภาษาอังกฤษโดย ริเริ่มขึ้นมาเอง	ปริญญาตรี	4	0.5	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	23	1.92	
	ขอให้ครูอธิบาย	ปริญญาตรี	72	4.00	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	25	2.08	
	ชมคำถามของครู	ปริญญาตรี	124	15.90	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	139	11.58	
	อภิปราย	ปริญญาตรี	11	1.38	
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	43	3.58	

ตาราง 16 ต่อ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย เชิงความถี่	² χ
	พฤติกรรมระหว่างนักเรียน คุยกัน	ทักทายปรึกษา	40	5.00	5.01
		ปรึกษาหารือ	102	8.50	
	อื่นๆ	ทักทายปรึกษา	49	6.13	
		ปรึกษาหารือ	53	4.58	
ลำดับขั้นของ กิจกรรม ในการสอน	การพูดทวนและ นำเข้าสู่บทเรียน	ทักทายปรึกษา	46	5.75	2.34
		ปรึกษาหารือ	101	8.42	
	การเสนอแนะเรียนใหม่	ทักทายปรึกษา	159	19.88	
		ปรึกษาหารือ	195	16.25	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่ และการฝึกหัดใช้	ทักทายปรึกษา	84	10.50	
		ปรึกษาหารือ	166	13.83	
	การใช้ความรู้ใหม่ใน สถานการณ์อื่นๆ	ทักทายปรึกษา	19	2.34	
		ปรึกษาหารือ	62	5.17	
	การให้รางวัล	ทักทายปรึกษา	31	3.88	0.49
		ปรึกษาหารือ	26	2.17	
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	ทักทายปรึกษา	246	30.75	
		ปรึกษาหารือ	313	26.08	
	ครูถามนักเรียนตอบ	ทักทายปรึกษา	130	16.25	
		ปรึกษาหารือ	233	19.42	
	นักเรียนถามครูตอบ	ทักทายปรึกษา	118	14.75	
		ปรึกษาหารือ	145	12.08	

ตาราง 16 กอ เปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์สอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	
ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนด้วยกัน อื่นๆ		ปริญญา	17	2.13	2.82
		ปริญญาตรี	61	5.08	
		ศึกษาวปริญญา	23	2.88	
		ปริญญาตรี	76	6.33	
การฝึกทักษะ		ศึกษาวปริญญา	85	10.63	1.69
		ปริญญาตรี	65	5.42	
การแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียน		ศึกษาวปริญญา	55	6.87	0.58
		ปริญญาตรี	52	4.33	
การใช้อุปกรณ์		ศึกษาวปริญญา	57	7.13	0.73
		ปริญญาตรี	51	4.25	
บรรยากาศ ทั่วไป	ครูใช้อำนาจสั่งการ	ศึกษาวปริญญา	39	4.47	4.00
		ปริญญาตรี	26	2.16	
	ครูเป็นประชาธิปไตย	ศึกษาวปริญญา	10	1.25	
		ปริญญาตรี	34	2.83	
	นักเรียนเบื่อหน่าย	ศึกษาวปริญญา	38	4.45	
		ปริญญาตรี	27	2.25	
	นักเรียนใฝ่เรียนแรงจูงใจ	ศึกษาวปริญญา	10	1.50	
		ปริญญาตรี	36	3.00	
	ความเจ็บป่วยหรือสัมผัส	ศึกษาวปริญญา	34	4.25	
		ปริญญาตรี	22	1.83	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		ศึกษาวปริญญา	30	3.75	0.96
		ปริญญาตรี	18	1.50	

จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิทางการงาน 16
 ผลปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนและคำบรรยายภาคทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนในด้านอื่นๆนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประสบการณ์การสอนดังปรากฏในตาราง 17

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของความถี่	χ^2
การใช้ภาษาของครู	ครูใช้ภาษาอังกฤษ	ประสบการณ์น้อย	151	16.77	3.49
		ประสบการณ์กลาง	176	22.00	
		ประสบการณ์มาก	75	25.00	
	ใช้ภาษาไทยในการสอน	ประสบการณ์น้อย	334	37.11	
		ประสบการณ์กลาง	271	33.87	
		ประสบการณ์มาก	85	28.33	
	ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย	ประสบการณ์น้อย	215	23.88	
		ประสบการณ์กลาง	130	22.50	
		ประสบการณ์มาก	60	20.00	
	อื่นๆ	ประสบการณ์น้อย	62	6.88	
		ประสบการณ์กลาง	50	6.25	
		ประสบการณ์มาก	25	8.33	
การใช้ภาษาของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษตามครู	ประสบการณ์น้อย	115	12.77	
		ประสบการณ์กลาง	96	12.00	
		ประสบการณ์มาก	28	9.33	

ตาราง 17 ต่อ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประเภทการการสอน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของความถี่	χ^2
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษโดย ริเริ่มขึ้นมาเอง	ประสบการณ์น้อย	9	1.00	5.18
		ประสบการณ์กลาง	12	1.50	
		ประสบการณ์มาก	6	2.00	
	ใช้ภาษาไทยขอให้ครู อธิบาย	ประสบการณ์น้อย	53	5.88	
		ประสบการณ์กลาง	64	8.00	
		ประสบการณ์มาก	30	10.00	
	ตอบคำถามของครู	ประสบการณ์น้อย	100	11.11	
		ประสบการณ์กลาง	112	14.00	
		ประสบการณ์มาก	51	17.00	
	อภิปราย	ประสบการณ์น้อย	18	2.00	
		ประสบการณ์กลาง	24	3.00	
		ประสบการณ์มาก	12	4.00	
	พูดระหว่างนักเรียน คุยกัน	ประสบการณ์น้อย	67	7.44	
		ประสบการณ์กลาง	48	6.00	
		ประสบการณ์มาก	27	9.00	
	อื่นๆ	ประสบการณ์น้อย	54	6.00	
		ประสบการณ์กลาง	26	3.25	
		ประสบการณ์มาก	18	6.00	
ลำดับขั้น ของกิจกรรม ในการสอน	การทบทวนและ นำเข้าสู่บทเรียน	ประสบการณ์น้อย	52	5.77	
		ประสบการณ์กลาง	53	6.63	
		ประสบการณ์มาก	42	14.00	

ตาราง 17 คอ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนเมื่อจำแนกตามประสิทธิภาพการสอน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	χ^2
ลำดับขั้น ของ กิจกรรม ในการสอน	การสอนทบทวน ใหม่	ประสิทธิภาพน้อย	176	11.55	14.49
		ประสิทธิภาพกลาง	100	12.50	
		ประสิทธิภาพมาก	78	26.00	
	การเรียนรู้ ใหม่และการฝึกคิด	ประสิทธิภาพน้อย	90	10.00	
		ประสิทธิภาพกลาง	106	13.25	
		ประสิทธิภาพมาก	54	17.00	
	การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์อื่น	ประสิทธิภาพน้อย	20	2.22	
		ประสิทธิภาพกลาง	40	5.00	
		ประสิทธิภาพมาก	21	7.00	
การให้กำรบ้าน	ประสิทธิภาพน้อย	30	3.33	0.77	
	ประสิทธิภาพกลาง	15	1.67		
	ประสิทธิภาพมาก	12	4.00		
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	ประสิทธิภาพน้อย	270	30.00	8.96
		ประสิทธิภาพกลาง	220	27.50	
		ประสิทธิภาพมาก	69	23.00	
	ครูถามนักเรียนตอบ	ประสิทธิภาพน้อย	140	15.55	
		ประสิทธิภาพกลาง	151	16.67	
		ประสิทธิภาพมาก	72	24.00	
	นักเรียนถามครูตอบ	ประสิทธิภาพน้อย	108	12.99	
		ประสิทธิภาพกลาง	98	12.25	
		ประสิทธิภาพมาก	57	19.00	

ตาราง 17 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อจำแนกตามประเภทการการสอน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของพฤติกรรม	ค่าเฉลี่ยของความถี่	χ^2
ปฏิสัมพันธ์	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน	ประสบการณ์น้อย	22	2.44	3.69
		ประสบการณ์กลาง	35	4.37	
		ประสบการณ์มาก	21	7.00	
	อื่นๆ	ประสบการณ์น้อย	54	6.00	
		ประสบการณ์กลาง	35	4.37	
		ประสบการณ์มาก	10	3.33	
การฝึกทักษะ	ประสบการณ์น้อย	54	6.00	3.90	
	ประสบการณ์กลาง	56	7.00		
	ประสบการณ์มาก	41	13.66		
การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน	ประสบการณ์น้อย	35	3.33	1.42	
	ประสบการณ์กลาง	48	6.00		
	ประสบการณ์มาก	24	8.00		
การใช้อุปกรณ์	ประสบการณ์น้อย	54	6.00	1.10	
	ประสบการณ์กลาง	45	5.63		
	ประสบการณ์มาก	9	3.00		
บรรยากาศทั่วไป	ครูใช้ท่าทางสั่งการ	ประสบการณ์น้อย	18	2.00	
		ประสบการณ์กลาง	32	4.00	
		ประสบการณ์มาก	15	5.00	
	ครูเป็นประชาธิปไตย	ประสบการณ์น้อย	27	3.00	
		ประสบการณ์กลาง	8	1.00	
		ประสบการณ์มาก	9	3.00	

ตาราง 17 คอ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประสบการณ์การสอน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	2
บรรยาภาศ ทั่วไป	นักเรียนเบื่อหน่าย	ประสบการณ์น้อย	18	2.00	3.95
		ประสบการณ์กลาง	32	4.00	
		ประสบการณ์มาก	15	5.00	
	นักเรียนได้แรงบันดาลใจ	ประสบการณ์น้อย	27	3.00	
		ประสบการณ์กลาง	15	1.87	
		ประสบการณ์มาก	6	2.00	
	ความเจียมหรือสับสน	ประสบการณ์น้อย	10	2.00	
		ประสบการณ์กลาง	26	3.25	
		ประสบการณ์มาก	12	4.00	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		ประสบการณ์น้อย	18	2.00	0.26
		ประสบการณ์กลาง	18	2.25	
		ประสบการณ์มาก	12	4.00	

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 17 ปรากฏดังนี้คือ ในภาวการณ์ที่
ใด - สแควร์ของพฤติกรรมการสอนกันข้างๆนั้น พฤติกรรมการสอนกันลำดับขั้นของ
กิจกรรมและคำปฏิสัมพันธ์มีค่า ไค - สแควร์ที่คำนวณได้สูงกว่าค่าที่เปิดจากตาราง
แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนกันลำดับขั้นของกิจกรรม
ในการสอนและคำปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่า ไค - สแควร์
ของพฤติกรรมการสอนในกันอื่นๆนั้น มีค่าน้อยกว่าค่าที่เปิดจากตาราง แสดงว่า
พฤติกรรมการสอนในกันข้างเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

2.4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน
ดังปรากฏตามตาราง 18

ตาราง 10. ค่าเฉลี่ยเพื่อบ่งชี้พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	χ^2
การใช้ภาษา ของครู	ครูใช้ภาษาอังกฤษ	ขนาดใหญ่	198	22.00	6.07
		ขนาดกลาง	112	22.40	
		ขนาดเล็ก	92	15.33	
	ใช้ภาษาไทยในการสอน	ขนาดใหญ่	273	30.33	
		ขนาดกลาง	115	37.63	
		ขนาดเล็ก	229	38.16	
	ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย	ขนาดใหญ่	186	20.26	
		ขนาดกลาง	102	20.40	
		ขนาดเล็ก	167	27.83	
	อื่นๆ	ขนาดใหญ่	73	8.11	
		ขนาดกลาง	41	8.20	
		ขนาดเล็ก	23	3.83	
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ใช้ภาษาอังกฤษตามครู	ขนาดใหญ่	81	9.00	
		ขนาดกลาง	65	13.00	
		ขนาดเล็ก	93	15.50	
	ใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่ม ขึ้นมาเอง	ขนาดใหญ่	19	2.11	
		ขนาดกลาง	4	0.80	
		ขนาดเล็ก	79	0.60	
	ขอให้ครูอธิบาย	ขนาดใหญ่	48	8.77	
		ขนาดกลาง	20	9.60	
		ขนาดเล็ก	92	3.33	

ตาราง 18 คือ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	$\bar{X}$ ²
การใช้ภาษา ของนักเรียน	ตอบคำถามของครู	ขนาดใหญ่	92	10.22	11.25
		ขนาดกลาง	75	15.00	
		ขนาดเล็ก	96	16.00	
	อธิบาย	ขนาดใหญ่	33	3.66	
		ขนาดกลาง	9	1.20	
		ขนาดเล็ก	10	1.60	
	พูดระหว่างนักเรียน ด้วยกัน	ขนาดใหญ่	75	8.33	
		ขนาดกลาง	29	5.80	
		ขนาดเล็ก	38	6.33	
	อื่นๆ	ขนาดใหญ่	61	6.77	
		ขนาดกลาง	17	3.40	
		ขนาดเล็ก	20	3.33	
ลำดับขั้น ของ กิจกรรม ในการสอน	การพบทวนและ นำเข้าสู่บทเรียน	ขนาดใหญ่	75	8.33	3.37
		ขนาดกลาง	40	8.00	
		ขนาดเล็ก	32	5.33	
	การเสนอทบทวนใหม่	ขนาดใหญ่	143	15.88	
		ขนาดกลาง	96	19.20	
		ขนาดเล็ก	115	19.16	
	การเรียนรู้ความรู้ใหม่	ขนาดใหญ่	117	13.00	
		ขนาดกลาง	70	14.00	
		ขนาดเล็ก	13	10.50	

ตาราง 13 กอ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	χ^2
	การใช้ความรู้ใหม่ ในสถานการณ์ต่างๆ	ขนาดใหญ่	45	5.00	
		ขนาดกลาง	25	5.00	
		ขนาดเล็ก	11	1.83	
การให้กำรบ้าน		ขนาดใหญ่	10	2.00	1.22
		ขนาดกลาง	12	2.40	
		ขนาดเล็ก	27	4.50	
ปฏิสัมพันธ์	ครูบรรยาย	ขนาดใหญ่	270	30.00	5.87
		ขนาดกลาง	149	29.80	
		ขนาดเล็ก	140	23.33	
	ครูถามนักเรียนตอบ	ขนาดใหญ่	136	15.11	
		ขนาดกลาง	102	20.40	
		ขนาดเล็ก	125	20.83	
	นักเรียนถามครูตอบ	ขนาดใหญ่	124	13.77	
		ขนาดกลาง	77	15.40	
		ขนาดเล็ก	62	10.20	
	ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ระหว่างนักเรียนด้วยกัน	ขนาดใหญ่	43	4.77	
		ขนาดกลาง	24	4.80	
		ขนาดเล็ก	11	1.83	
อื่นๆ		ขนาดใหญ่	37	4.11	
		ขนาดกลาง	20	4.00	
		ขนาดเล็ก	42	7.00	

ตาราง 18 ทด เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	χ^2
การฝึกทักษะ		ขนาดใหญ่	37	4.11	3.45
		ขนาดกลาง	45	8.20	
		ขนาดเล็ก	69	11.50	
การแก้ไขข้อผิดพลาด ของนักเรียน		ขนาดใหญ่	26	3.11	2.14
		ขนาดกลาง	43	8.00	
		ขนาดเล็ก	39	6.50	
การใช้อุปกรณ์		ขนาดใหญ่	39	4.33	0.73
		ขนาดกลาง	36	7.20	
		ขนาดเล็ก	33	5.50	
บรรยายภาค ทั่วไป	ครูใช้อำนาจสั่งการ	ขนาดใหญ่	22	2.44	3.27
		ขนาดกลาง	18	3.60	
		ขนาดเล็ก	25	3.40	
	ครูเป็นประชาธิปไตย	ขนาดใหญ่	24	4.16	
		ขนาดกลาง	12	2.66	
		ขนาดเล็ก	8	2.40	
	นักเรียนเมื่อ	ขนาดใหญ่	32	1.33	
		ขนาดกลาง	19	3.55	
		ขนาดเล็ก	14	3.81	
	นักเรียนได้รับแรงจูงใจ	ขนาดใหญ่	28	2.35	
		ขนาดกลาง	7	3.08	
		ขนาดเล็ก	13	1.40	

ตาราง 18 คือ เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ประเภทของพฤติกรรม		ตัวแปร	ความถี่ของ พฤติกรรม	ค่าเฉลี่ย ของความถี่	
	ความเจียมหรือด้อย	ขนาดใหญ่	28	2.44	3.27
		ขนาดกลาง	7	3.60	
		ขนาดเล็ก	13	4.16	
การมีส่วนร่วมของนักเรียน		ขนาดใหญ่	32	2.66	0.82
		ขนาดกลาง	17	2.40	
		ขนาดเล็ก	7	1.33	

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกันจากตาราง 18 ปรากฏว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนในด้านอื่นๆนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าไค - สแควร์ที่กำหนดความไคของพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและด้านการใช้ภาษาของนักเรียนมีค่ามากกว่าค่าจากตาราง ส่วนค่าไค - สแควร์ที่กำหนดไคจากพฤติกรรมอื่นๆนั้นมีความน้อยกว่าค่าในตาราง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนในแต่ละประเภทของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูโดยแยกเปรียบเทียบตามเพศ วุฒิ
ประสบการณ์การสอน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานในการศึกษา

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
2. ครูที่มีวุฒิต่างกันมีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
4. ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีปริมาณพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือ ครูที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียน
มัธยมศึกษา ดังัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524
จำนวน 20 คน จากโรงเรียนจำนวน 8 โรงเรียน โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งพวกตามขนาดของโรงเรียน
(Stratified random sampling) จากจำนวนประชากรครู 192 คนใน 25
โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้างนี้คือ แบบสังเกตพฤติกรรม

การสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดัดแปลงมาจากแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
ภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยเบอร์ก แบบสังเกตพฤติกรรมนี้แบ่งพฤติกรรมการสอน
ออกเป็น 10 ประเภทย่อยคือ

1. ลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน
2. การให้การบ้าน
3. ปฏิสัมพันธ์
4. การใช้ภาษาของครู
5. การใช้ภาษาของนักเรียน
6. การฝึกทักษะ
7. การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน
8. การใช้อุปกรณ์
9. บรรยายกาสทั่วไป
10. การมีส่วนร่วมของนักเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการเป็นขั้นๆดังนี้

1. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ
2. หาคความเที่ยงตรงของแบบสังเกตพฤติกรรมการสอน
3. ฝึกอบรมผู้สังเกต
4. หาคความเชื่อมั่นของการสังเกต
5. เก็บข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตโดยใช้ Scott's coefficient
2. ทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิ ประสิทธิภาพการสอนและขนาดของโรงเรียนโดยใช้ Chi-square

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาปริมาณพฤติกรรมการสอนของครูโดยส่วนรวม และเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสิทธิภาพการสอน และขนาดของโรงเรียน

1. พฤติกรรมการสอนโดยส่วนรวมของครูพบว่า

1.1 ครูโดยส่วนรวมใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษา ประเภทครูใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุดคือ ร้อยละ 26.00 และใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในการอธิบายเป็นอันดับรองลงมาคือ ร้อยละ 17.14 ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ ประเภทนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเองคือ ร้อยละ 1.02

1.2 ครูโดยส่วนรวมใช้พฤติกรรมอื่นๆใน 3 ด้าน ประเภทปฏิสัมพันธ์มากที่สุดคือ ร้อยละ 42.91 ใช้พฤติกรรมประเภทคำขวัญของกิจกรรมในการสอนเป็นอันดับรองลงมาคือ ร้อยละ 28.26 ใช้พฤติกรรมประเภทการฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ บรรยากาศทั่วไปเป็นปริมาณพอๆกัน และใช้พฤติกรรมประเภทการมีส่วนร่วมของนักเรียนและการให้การบ้านน้อยที่สุด

2. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศพบว่า

2.1 ทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการสอนประเภทการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง เมื่อแยกพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูชายใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยในการสอน

มากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทยในการอธิบายพอๆกัน ส่วนนักเรียนใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาอังกฤษถามครู ใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครู พูกระหว่างนักเรียนด้วยกัน และกันอื่นๆเป็นปริมาณพอๆกัน สำหรับครูหญิงนั้นใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย และใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นอันดับรองมาตามลำดับ ส่วนนักเรียนนั้นใช้ภาษาไทยตอบคำถามของครูมากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษถามครูรองลงมา และใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยขอให้ครูอธิบาย พูกระหว่างนักเรียนด้วยกันพอๆกัน

2.2 ในด้านพฤติกรรมอื่น 8 ด้านนั้นพบว่า ทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมประเภทปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ใช้พฤติกรรมประเภทลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนเป็นอันดับรองมา และใช้พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูชายแสดงพฤติกรรมในการบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการเสนอทริเอนใหม่ ครูถามนักเรียนตอบ นักเรียนถามครูตอบ เป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนครูหญิงแสดงพฤติกรรมการบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมครูถามนักเรียนตอบและการเสนอทริเอนใหม่รองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ความรู้ใหม่ นักเรียนถามครูตอบ การฝึกทักษะเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมประเภทการทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน การใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ ปฏิสัมพันธ์ในกันอื่นๆ ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างนักเรียนด้วยกัน ครูใช้อำนาจสั่งการ ครูมีอิสระ เป็นประชาธิปไตย นักเรียนเป็นเอ่นาย นักเรียนได้รับแรงจูงใจ ความเงียมหรือสับสนนั้นปรากฏว่าทั้งครูชายและครูหญิงใช้เป็นปริมาณน้อยพอๆกัน

3. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

3.1 ในด้านพฤติกรรมการใช้ภาษานั้นพบว่า ทั้งครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย ใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษถามครูมากกรองลงมาตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง สำหรับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปพบว่า ใช้พฤติกรรม

ประเภทการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาไทยในการอธิบาย และนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครูมาก รองลงมาตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

3.2 ในด้านพฤติกรรมอื่น 8 ประเภพบว่า ทั้งครูชายและครูหญิงแสดงพฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอน รองลงมา และใช้พฤติกรรมด้านการฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ และบรรยากาศทั่วไปเป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดนั้น ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมด้านการให้การบ้าน และครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปใช้พฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมประเภทครูบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการสอนแบบเรียนใหม่มากรองลงมา และใช้พฤติกรรมเหล่านี้อย่างพอๆกัน คือ ด้านการเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนถามครูตอบ ส่วนครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปใช้พฤติกรรมประเภทครูบรรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรมครูถามนักเรียนตอบ การสอนแบบเรียนใหม่มากรองลงมาตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมเหล่านี้ใช้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การพบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน การเรียนรู้ความรู้ใหม่ นักเรียนถามครูตอบ

4. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประสบการณ์การสอน

4.1 ในด้านการใช้ภาษาของครูนั้นพบว่า ทั้งครูที่มีประสบการณ์น้อย ประสบการณ์ปานกลาง และประสบการณ์มาก ต่างก็ใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทย มากกว่าภาษาอังกฤษ และเมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยนั้นพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อย ใช้พฤติกรรมประเภทใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้พฤติกรรมการใช้ภาษาไทยอธิบาย การใช้ภาษาอังกฤษมากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ ครูใช้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ นักเรียนขอให้ครูอธิบาย นักเรียนพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง/ครูที่มีประสบการณ์ การสอนปานกลางใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด และใช้พฤติกรรม

ด้านการใช้ภาษาไทยในการอธิบายและด้านการใช้ภาษาอังกฤษมากพอๆกันเป็นอันดับรองลงมา ส่วนพฤติกรรมที่น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง สำหรับครูที่มีประสบการณ์การสอนมากนั้นใช้พฤติกรรมด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด และใช้ภาษาอังกฤษในการสอน ภาษาไทยในการอธิบายมากกว่ารองลงมาตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่น้อยที่สุดคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

4.2 ในด้านพฤติกรรมอื่น 8 ประเภทยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย ประสบการณ์การสอนปานกลาง และประสบการณ์การสอนมากทางทักษะพฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนมากกว่ารองลงมา ส่วนพฤติกรรมด้านการฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ และด้านบรรยากาศทั่วไปนั้นใช้เป็นปริมาณพอๆกัน ส่วนพฤติกรรมที่น้อยที่สุดคือ การให้การบ้าน และการมีส่วนร่วมของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยใช้พฤติกรรมด้านการบรรยายมากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านการเสนอทริคใหม่ ครูถามนักเรียนตอบมากกว่ารองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนถามครูตอบ ครูที่มีประสบการณ์การสอนปานกลางใช้พฤติกรรมด้านการบรรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านครูถามนักเรียนตอบเป็นอันดับรองลงมา และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การเสนอทริคใหม่ การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนถามครูตอบ สำหรับครูที่มีประสบการณ์มากนั้นใช้พฤติกรรมการสอนด้านการเสนอทริคใหม่มากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านครูถามนักเรียนตอบและด้านครูบรรยายมากกว่ารองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การทบทวนและการนำเข้าสู่บทเรียน การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนถามครูตอบ

5. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

5.1 ในด้านการใช้ภาษานั้นพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และเมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียน

ขนาดใหญ่ใช้พฤติกรรมประเภทการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด ใช้ภาษาอังกฤษและใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปริมาณพอๆ กันคือ ใช้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนใช้ภาษาไทยขอให้ครูอธิบาย นักเรียนตอบคำถามของครู นักเรียนพูดระหว่างนักเรียนด้วยกัน และนักเรียนพูดในเรื่องอื่นๆ ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางนั้นใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านครูใช้ภาษาอังกฤษและครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปริมาณพอๆ กันคือ นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนตอบคำถามของครู ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง สำหรับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กนั้นปรากฏว่าใช้พฤติกรรมการสอนในด้านการใช้ภาษาไทยในการสอนมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านครูใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากรองลงมา ใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้พอๆ กันตามลำดับดังนี้คือ นักเรียนตอบคำถามของครู ครูใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู และพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษโดยริเริ่มขึ้นมาเอง

5.2 ในด้านพฤติกรรมอื่น 8 ประเภทพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ใช้พฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ใช้พฤติกรรมด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนมากรองลงมา และใช้พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้เป็นปริมาณพอๆ กันคือ การฝึกทักษะ การแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ และคำแนะนำการกระทำต่อไป ส่วนพฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของนักเรียนและการให้ที่บ้าน เมื่อพิจารณาเป็นพฤติกรรมย่อยพบว่า ๘ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดใหญ่ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านการเสนอทริคใหม่ ครูถามนักเรียนตอบ นักเรียนถามครูตอบ มากเป็นปริมาณพอๆ กันเป็นอันดับรองลงมา ส่วนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดกลางใช้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรมด้านครูถามนักเรียน การเสนอทริคใหม่ นักเรียนถามครูตอบ มากรองลงมาตามลำดับ สำหรับครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กนั้นปรากฏว่า ใช้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายมากที่สุด และใช้พฤติกรรม

ด้านครูตามนักเรียนตอบ การเสนอทเรียนใหม่มากรองลงมาตามลำดับ และใช้พฤติกรรมเหล่านี้เป็นปริมาณพอๆกันคือ การเรียนรู้ความรู้ใหม่และการฝึกหัดใช้ นักเรียนตามครูตอบ ปฏิสัมพันธ์ในกันอื่นๆ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศ วุฒิ ประสบการณ์ การสอน และขนาดของโรงเรียน

2.1 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศพบว่า ครูชายและครูหญิงมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมการสอนประเภทอื่นนั้น พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิพบว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป มีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนและทักษะการอ่านที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประสบการณ์การสอนพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมการสอนในกันอื่นๆพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์คือ มีความเหมาะสม 0.02

2. ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ครูผู้สอนที่มีวุฒิต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนและพฤติกรรมการสอนด้านปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีพฤติกรรมการสอนในด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ครูผู้สอนที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูโดยส่วนรวม

ในการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูโดยส่วนรวมในด้านการใช้ภาษานั้น จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูใช้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาไทยมากและใช้ภาษาอังกฤษน้อยคือเพียงร้อยละ 10.03 เท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาในแง่ของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแล้วจะเห็นว่าครูยังใช้ภาษาอังกฤษในการสอนน้อยมาก และภาษาอังกฤษที่ครูใช้นั้นก็มักจะเป็นเนื้อหาที่สอน เช่น คำศัพท์ บทอ่านหรือเนื้อเรื่องตามตำราที่ครูใช้สอนอยู่ ครูไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสอน การพูด หรือในการอธิบายโดยทั่วไป และเมื่อพิจารณาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้วปรากฏว่ายิ่งน้อยลงไปอีก และการใช้

ภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นโดยมากจะเป็นการใช้ตามครู เช่น อ่านหรือออกเสียงตามครู ตอบคำถามของครู เป็นต้น การใช้ภาษาอังกฤษโดยนักเรียนริเริ่มขึ้นมาเองนั้นมีอยู่น้อยมาก

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่เป็นอยู่นั้นยังไม่สอดคล้องกับหลักการและธรรมชาติในการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่เน้นให้ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ ในการสอนให้มากที่สุด โดยพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาแม่ ฉะนั้นจากพฤติกรรมการสอนที่ครูและนักเรียนใช้อยู่ดังกล่าวนี้ อาจเป็นผลที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังคงไม่เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความรู้ไม่พอเพียงกับระดับชั้น

ในค่านพฤติกรรรมอื่น 8 ประเภทนั้นเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจะเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปในแบบครูเป็นศูนย์กลางในการเรียน นักเรียนมีโอกาสดำรงกิจกรรมหรือมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย ครูใช้พฤติกรรมในการบรรยาย ตามนักเรียน เสนอบทเรียนเป็นส่วนมาก นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดำรงใจฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้เพียงพอ สำหรับสาเหตุของการที่ครูมีพฤติกรรมในการใช้ตนเองเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนนั้น อาจมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครูไม่เห็นความสำคัญของการฝึกให้เด็กรู้จักคิดพิจารณาอย่างมีหลักเกณฑ์ด้วยตนเอง ครูเห็นว่าเด็กยังเล็กเกินไปที่จะให้อิสระในการแสดงออก ครูเกรงว่าจะเกิดความไม่สงบเรียบร้อยในห้องเรียน ครูเกรงว่าจะสอนไม่จบตามหลักสูตร และประการสำคัญคือ อาจจะเป็นเพราะลักษณะเฉพาะของสังคมและวัฒนธรรมไทยที่เด็กจะต้องรับฟังและปฏิบัติตามผู้ใหญ่มากกว่าที่จะแสดงออกด้วยตนเอง ซึ่งลักษณะนี้จึงอาจมีผลทำให้ครูเป็นฝ่ายป้อนความรู้และนักเรียนเป็นฝ่ายรับจากครูแต่เพียงอย่างเดียว

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนในแต่ละประเภทใหญ่จะเห็นว่า ครูใช้พฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนและด้านปฏิสัมพันธ์มากที่สุด ในด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนนั้น ส่วนมากจะเป็นพฤติกรรมการเสนอทเรียนใหม่ทีละครูเป็นผู้เสนอและนักเรียนเป็นฝ่ายรับฟังหรือทำแบบฝึกหัดหลังจากฟังครูอธิบายแล้ว และเป็นที่น่าสังเกตว่าการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นนั้นมีน้อย ฉะนั้นเมื่อเด็กเรียนเรียนรู้ความรู้ใหม่และฝึกหัดใช้ตามตัวอย่างและแบบฝึกหัดแล้ว แต่บางครั้งเมื่อจะต้องใช้ความรู้ใหม่นั้นในสถานการณ์อื่น

ที่แตกต่างจากตัวอย่างและแบบฝึกหัดนักเรียนกลับทำไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าความรู้ที่นักเรียน
เรียนรู้ไปนั้นเป็นแบบความรู้ความจำ นักเรียนยังไม่สามารถเรียนรู้ถึงการวิเคราะห์
สังเคราะห์ และการนำไปใช้ ซึ่งจากลักษณะของลำดับขั้นของกิจกรรมในการเรียนการสอน
พบว่าสัมพันธ์กับพฤติกรรมด้านปฏิสัมพันธ์กล่าวคือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่แสดงนั้น
ส่วนมากมีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิด คือมีคำถามที่ถูกต้องอยู่แล้วเพียงคำตอบเดียว
นักเรียนต้องตอบตามครู ไม่ค่อยมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นของตนเอง ภาษาที่ใช้กับ
ถามครู

ในชั้นพฤติกรรมอื่นๆนั้น เช่น การให้การบ้าน การชักจูง การแก้ไขข้อผิดพลาด
ของนักเรียน การใช้อุปกรณ์ ปรากฏว่าครูใช้น้อย โดยเฉพาะในชั้นการใช้อุปกรณ์นั้น
อุปกรณ์ที่ใช้มักจะเป็นกระดานดำ ทำการเขียนเป็นส่วนใหญ่ การมีส่วนร่วมของนักเรียนก็มี
น้อยและนักเรียนที่มีส่วนร่วมจำนวนน้อยอยู่นั้นก็มักจะเป็นนักเรียนคนเดิมซ้ำอยู่เรื่อยๆ นักเรียน
ส่วนมากไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเลย

2. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามเพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ทั้งครูชายและครูหญิงใช้พฤติกรรมการสอน
ด้านการใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และการแสดงพฤติกรรมการใช้ภาษานี้โดยทั่วไป
แล้วเป็นการแสดงพฤติกรรมของครู นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสในการแสดง และจากการ
เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูชายและครูหญิงปรากฏว่า ครูชายและครูหญิงแสดง
พฤติกรรมแตกต่างกันในด้านการใช้ภาษาของนักเรียน ส่วนพฤติกรรมอื่นๆนั้นไม่แตกต่างกัน
ในด้านการใช้ภาษาของนักเรียนนี้ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนกับครูชายมีพฤติกรรมการใช้ภาษา
น้อยกว่านักเรียนที่เรียนกับครูหญิง โดยที่นักเรียนจะตอบคำถามของครู ชักถามครู พูกระหว่าง
นักเรียนด้วยกันมาก เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในชั้นนี้จะเห็นว่านักเรียนที่เรียนกับครูหญิงจะมี
โอกาสในการใช้ภาษามากกว่านักเรียนที่เรียนกับครูชาย

ในชั้นพฤติกรรมอื่น 3 ชั้นนั้น จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบปรากฏว่า
ทั้งครูชายและครูหญิงแสดงพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะลักษณะในการ
แสดงพฤติกรรมทางๆนั้นไม่ขึ้นอยู่กับเพศ แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของตัวบุคคลก็ได้

3. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามวุฒิ

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของครูที่มีวุฒิแตกต่างกัน ปรากฏว่า มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกันในด้านการใช้ภาษาของนักเรียนและคำแนะนำที่ทั่วไป ในด้านการใช้ภาษาของนักเรียนนั้น ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมด้านนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษตามครู นักเรียนขอให้ครูอธิบาย นักเรียนตอบคำถามของครู และอื่น ๆ มากกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปใช้พฤติกรรมด้านนักเรียนริเริ่มใช้ภาษาอังกฤษขึ้นมาเอง นักเรียนอภิปราย นักเรียนพูดระหว่างนักเรียนด้วยกันมากกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ข้อแตกต่างเหล่านี้อาจเป็นเพราะโดยมากแล้วครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมักจะไต่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ความรู้ทางวิชาการทั้งของครูและนักเรียนย่อมน้อยกว่าครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปซึ่งสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วย ครูที่มีวุฒิต่างกันจึงอาจมีพฤติกรรมการสอนต่างกันอันเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้ทางวิชาการ เช่น ทางด้านหลักการสอน จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก และเทคนิคการสอนของครู

ในคำแนะนำที่ทั่วไปนั้น ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีใช้พฤติกรรมด้านครูใช้อำนาจสั่งการ นักเรียนเบื่อหน่าย ความเจ็บหรือสับสนมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นยังสนุกกับการเล่น ครูต้องคอยควบคุมสั่งการตลอดเวลา ระยะเวลาของความสนใจของนักเรียนในวัยเด็กที่มีช่วงเวลาน้อยจึงอาจเกิดความสับสน ความเบื่อหน่ายได้ง่าย และเท่าที่ปรากฏนั้นโรงเรียนต่างๆ จัดวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนทุกแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต้องเรียน นักเรียนที่ไม่ได้เรียนในแผนวิชาสามัญจึงอาจจะไม่สนใจ เกิดความเบื่อหน่ายในวิชาภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ส่วนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น นักเรียนจะเรียนตรงกับแผนการเรียน ช่วงเวลาของความสนใจก็มากขึ้น ความรู้สึกนึกคิดก็กว้างขวางขึ้น ฉะนั้นนักเรียนจึงอาจสนใจในรายวิชาเรียนมากกว่า รู้จักแสดงออกมาร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่า

4. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามประเภทการสอน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพการสอนต่างกันแสดงพฤติกรรมการสอนประเภทต่างกันของกิจกรรมในการสอนต่างกัน ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ นั้นไม่แตกต่างกัน จากการสังเกตนั้นพบว่าครูที่มีประสิทธิภาพน้อยมักจะเน้นพฤติกรรมการสอนประเภทลำคัมขึ้นของกิจกรรมในการสอนถามการเสนอทเรียนมาก ในขณะที่ครูที่มีประสิทธิภาพการสอนปานกลางและประสิทธิภาพการสอนมากจะใช้พฤติกรรมการสอนถามการเรี้นรู้ความรูใหม่และการฝึกหัดใช้ ตลอดจนการใช้ความรู้ใหม่ในสถานการณ์อื่นๆ มากกว่า ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูที่มีประสิทธิภาพการสอนมากนั้นมักจะได้อ่อนในรายวิชาและระดับชั้นเดิมกับที่เคยสอนมาก่อน จึงรู้จักและเข้าใจบทเรียน เนื้อหาสาระที่ต้องสอนดี ตลอดจนรู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนในวัยระดับชั้นนั้นมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพการสอนน้อยที่อยู่ในช่วงเวลาเริ่มทำการสอนใหม่หลังจากสำเร็จการศึกษา ความรู้และความเข้าใจเหล่านี้จะช่วยให้ครูสามารถเสนอทเรียนได้โดยรวบรัดขึ้น นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเพราะครูเข้าใจและรู้ปัญหาข้อสงสัยของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆ จากนักเรียนก่อนๆ เป็นพื้นฐานที่พอที่จะเน้นในคันสำคัญและหัวข้อที่น่าสนใจ ในขณะที่ครูที่มีประสิทธิภาพน้อยมักจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหามากกว่า และการที่ครูที่มีประสิทธิภาพมากนี้ยังทำให้ครูได้มีประสบการณ์ในการสอนและคันข้อสอบทางในรายวิชานั้นมาก ครูจึงมักจะเน้นให้นักเรียนได้ฝึกหัดใช้ความรู้ใหม่ทั้งตามตัวอย่างและนับฝึกหัดตลอดจนในสถานการณ์อื่นๆ มากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพน้อย

ในคันปฏิสัมพันธ์กัน ครูที่มีประสิทธิภาพมากมีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวนักเรียนและเนื้อหาบทเรียนมากนัก จะใช้พฤติกรรมการถามตอบระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันมากกว่าครูที่มีประสิทธิภาพน้อยจึงจะใช้พฤติกรรมถามการบรรยายมากกว่า

5. พฤติกรรมการสอนของครูเมื่อแยกตามขนาดของโรงเรียน

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพฤติกรรมการสอนในคันการใช้ภาษาของครูและการใช้ภาษาของนักเรียนต่างกัน ส่วนพฤติกรรมในคันอื่นๆ ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนมาก

จะเปิดทำการสอนเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉะนั้นนักเรียนจึงยังมีพื้นฐานความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษน้อย ครูจึงมักใช้ภาษาไทยในการสอนเป็นส่วนมากเพราะต้องการให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น อีกประการหนึ่งก็สำคัญจากตัวครูเอง ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมักจะมีจุดต่ำกว่าปริญญาตรีประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือในโรงเรียนขนาดเล็กมักมีบุคลากรไม่พอเพียง ฉะนั้นในบางครั้งครูอาจจะต้องสอนในรายวิชาที่ไม่ตรงกับสาขาวิชาเอก ทำให้มีความรู้ความชำนาญในรายวิชานั้นๆ ไม่พอเพียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาภาษาอังกฤษจะทำให้ครูยิ่งพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

ส่วนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่นั้น บุคลากรมีเพียงพอที่จะสามารถจัดสอนตามสาขาวิชาเอก อีกทั้งนักเรียนก็มีถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งนักเรียนจะเรียนรายวิชาต่างๆ ตรงตามแผนการเรียน สิ่งเหล่านี้อาจมีผลให้ครูและนักเรียนมีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษได้มากกว่า ประกอบกับโรงเรียนมักจะตั้งอยู่ในเมืองหรือใกล้แหล่งวิชาการมากกว่าจึงสามารถติดต่อประสานงานหรือจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนได้สะดวกขึ้น จากเหตุผลเหล่านี้จึงอาจทำให้พฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและนักเรียนแตกต่างกัน

ข้อสังเกตในการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ มีสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลแม้ว่าจะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้บริหารสถานศึกษา แต่ครูผู้สอนก็มักจะมีข้อสงสัยว่า ทำให้การสังเกตทราบพฤติกรรมการสอนที่แท้จริงของครูเพียงบางส่วน
2. การสังเกตครั้งนี้กระทำในภาคเรียนที่ 2 ครูผู้สอนบางคนเกรงจะสอนไม่จบตามหลักสูตรจึงมักจะเร่งสอนโดยป้อนเนื้อหาบทเรียนให้นักเรียนแต่เพียงอย่างเดียว หรือครูผู้สอนบางคนโดยเฉพาะในระดับชั้นประโยคไค้เร่งสอนตามหลักสูตรให้จบก่อนกำหนดและทำการสอนโดยนำเอาข้อสอบเก่ามาสอนแทน เป็นลักษณะการทวนวิชามากกว่า ซึ่งการสอน

ทั้งสองแบบดังกล่าวมีลักษณะไม่ตรงกับธรรมชาติในการสอนจริง

3. การสังเกตการสอนในครั้งนี้นำมาใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ซึ่งเป็นปีแรกในการใช้หลักสูตรการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีพุทธศักราช 2524 ทำหน้าที่ใช้ในการเรียนการสอนและคู่มือการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์หรือไม่ ครูไม่มีโอกาสได้เตรียมการสอนล่วงหน้าอันอาจทำให้การเรียนการสอนด้วยตนเองได้

ข้อเสนอแนะ

1. เกี่ยวกับการวิจัย

1.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนในครั้งนี้เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การสอนไปทั่วไป แต่ในการสังเกตการสอนในการวิจัยครั้งนี้มีอยู่หลายครั้งที่เป็นการเรียน การสอนเฉพาะทักษะบางอย่าง เช่น ทักษะในการอ่าน การเขียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการ แยกพฤติกรรมการสอนออกไปเฉพาะอย่างจึงไม่สอดคล้องกับแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่ใช้ ฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรจะแยกสังเกตและวิเคราะห์ในแต่ละทักษะและใช้แบบสังเกต พฤติกรรมการสอนเฉพาะทักษะนั้นโดยเฉพาะ หรือถ้าจะใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนนี้ ก็ควรจะเข้าทำการสังเกตการสอนในรายวิชาที่ไม่ใช่วิชาเสริมทักษะใดทักษะหนึ่ง

1.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.2.1 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรจะหลีกเลี่ยง ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 และในระยะใกล้สอบ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถ เก็บตัวอย่างพฤติกรรมการสอนจริงๆได้ซึ่งจะทำให้การวิจัยมีผลที่เที่ยงตรงยิ่งขึ้น

1.2.2 ตัวแปรที่จะศึกษา ควรจะศึกษาถึงตัวแปรอื่นๆ เช่น ขนาดของห้องเรียน ลักษณะที่ตั้งของโรงเรียน

1.2.3 น่าจะได้มีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ที่ครูผู้สอนมีพฤติกรรมการสอนในท่านที่แตกต่างกัน เพื่อความพฤติกรรมของครูท่านใดที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

2. เกี่ยวกับการศึกษาอบรม

2.1 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการศึกษาคูควรจะได้หาวิธีการสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบไปใช้สังเกตและนิเทศการสอนของครูเป็นประจำ เพื่อจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการศึกษาคูให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

2.2 จากผลการวิจัยพบว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาแตกต่างจากครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไปมีพฤติกรรมการสอนที่เน้นจะเป็นผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากกว่า ฉะนั้นในการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรเลือกครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปทำการสอน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- อุสาคี เรื่องเอก พฤติกรรมการสอนของครูด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์
การสอน ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518,
64 หน้า อัดสำเนา
- กอบกุล รัตนสุคนธ์อำไพ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการเรียนแบบศูนย์การเรียนที่ใช้การวิเคราะห์ระบบกับศูนย์การเรียน
ที่ไม่ใช้การวิเคราะห์ระบบ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 112 หน้า อัดสำเนา
- กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2518, 49 หน้า
- กานดา สนิทรวนธ์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรการศึกษา องค์การฯ
ครูสภา 2516, 163 หน้า
- อนันต์ศักดิ์ คำฉ้วน พฤติกรรมการสอนตามลักษณะและตำแหน่งทั่วไป ปริญญาโท
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 64 หน้า อัดสำเนา
- ธวัชิต ราชอาจีน พฤติกรรมการสอนด้านทักษะในวิชาชีพ ปริญญาโท กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 56 หน้า อัดสำเนา
- ธีรชัย ปุณณโชติ "การสังเกตพฤติกรรมการสอนอย่างมีระบบ" ครูศาสตร์ 5 - 6
13 - 17 สิงหาคม - ตุลาคม 2515
- นรา บุรณรัช พฤติกรรมการสอนด้านการจูงใจและด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 61 หน้า
อัดสำเนา
- นิภา เล็กบำรุง พฤติกรรมการสอนของครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสาคร
เกี่ยวกับการกำหนดงานให้นักเรียนทำและการทบทวนเมื่อจบภาคเรียน ปริญญาโท
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 62 หน้า อัดสำเนา

- บุบผชาติ เพ่งพิณ การศึกษานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในระดับ
ประกาศนียบัตรการศึกษา ปีการศึกษา 2511 ปรินญาพิมพ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2512, 87 หน้า อัดสำเนา
- วิบูลย์ ชื่นตรง การวิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้การพูดในการเรียนการสอน
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512 ไม่ปรากฏจำนวนหน้า
- ประเสริฐ จริยานุกุล การใช้ Interaction Analysis วิเคราะห์พฤติกรรมการสอน
ของนักเรียนฝึกสอน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยสังเกตวาระระบบ
The Reciprocal Category System ปรินญาพิมพ์ กศ.ม. วิทยาลัย
 วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 117 หน้า อัดสำเนา
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
 2521, 249 หน้า
- ฉวน สายยศ และอังคณา ศันศิริจันทานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช
 2515, 276 หน้า
- วิรัช คิสสระ "การประเมินผลป้อนกลับสู่อาจารย์" รายงานการสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนา
การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 209 หน้า
- วิเชียร ประยูรชาติ พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนและด้านการใช้อุปกรณ์การสอน
ของครูผู้สอนการศึกษานุปถัมภ์แบบเบ็ดเสร็จ ปรินญาพิมพ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 83 หน้า อัดสำเนา
- สิพนธ์ เกตุทัต การปฏิรูปการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า
- สมนึก ภัททิยาณี พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์และ
คณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ปรินญาพิมพ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 78 หน้า อัดสำเนา
- สมสรร วงศ์บุญย พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยาย ปรินญาพิมพ์ กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 55 หน้า อัดสำเนา

- สาคร นิธิยา การสังเกตและวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนในแนวสืบสวนสอบสวน
กับการสอนในแนวเดิมของนักเรียนฝึกสอนที่ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปริญญาโท ก
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 318 หน้า อักสำเนา
- สุชา น พัทลุง การศึกษาลักษณะการใช้วิธีการสอนแบบเดิมคำกัณนิสิตและนักศึกษาวิชาเอก
และวิชาโทภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ปริญญาโท กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 87 หน้า อักสำเนา
- สุชาติ บุคทอง พฤติกรรมการสอนด้านการอภิปรายและด้านการถามตอบของครูผู้สอนการศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2520, 117 หน้า อักสำเนา
- สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โรงพิมพ์มิตรสยาม 2520,
 80 หน้า

Amidon, Edmund and Giamatheo, Michael, " The Verbal Behavior of
 Supervisor Elementary Teacher" in Interaction Analysis,
 Addison - Wesley publishing Company, Massachusett, 1967.
 pp. 186 - 188.

Amidon, Edmond and Huter, Elizabeth, Improving Teaching : The
Analysis of Classroom Verbal Interaction, Holt, Rinshart
 and Winston, Inc., New York, 1966. 221 pp.

Anderson, O Roger, "A Quantitative Method to Asses Content Structure
 in Verbal Interaction" , Journal of Research in Science
Teaching Vol.9, 1972. pp. 305 - 321.

Baral, P.P. Snow, R.E. and Allen, D.M., "Preliminary Classification
 of the Item Pool". Standard Center for Reserch and Development
in Teaching, : A Taxonomy of Teaching Behaviors, 1969. 19 pp.

- Burt, Marine, Dulay, Heidi and Finocchiaro, Viewpoint on English as a Second Language Regents Publishing Company, Inc., 1977.
- Campbell, J.R., Cognitive and Affective Process Development and Its Relation on Teacher Interaction Ratio." Dissertation Abstracts, 30, 1970, 1069 A
- Flanders, Ned A., Analyzing Teaching Behavior, Addison-Wesley Publishing Company, Massachusetts, 1970. 448 pp.
- Flanders, Ned A., Teacher Influence, Pupil Attitude and Achivement, Cooperative Reserch Monograph No. 12 OE 25040, Department of Health, Education and Welfare 1965.
- Gage, N.L., editor, Handbook of Reserch on Teaching, The American Educational Reserch Association, Rand Mc. Nally and Company, Chicago, 1965. 1218 pp.
- Gage, N.L. editor, Handbrook on Teaching, "The American Pupils in Lesson Designed to Achive Creative Response " Dissertation Abstracts, 32, 1971. 818 A
- Hough, John B., and Amidon, Edmund, "Behavioral Change in Student Teacher" in Interaction Analysis : Theory, Reserch and Application, Addison = Wesley Publishing Company, Massachusetts, 1967. pp. 307 - 314.
- Joseph, John P., "The Relationship between Teacher Behavior and the Incidence of Though - provoking Question by Student" The Journal of Education Reserch 62, 1968. pp. 117 - 122.

- Lohman, Ernest E., Ober, Richard and Rought. John B, "A Study of Effect of Pre - Service Training in Interaction Analysis on the Verbal of Student Teachers", in Interaction Analysis Theory Research and Application, Addison - Wesley Publishing Company, Massachusetts, 1967. pp. 346 - 359.
- Ober, Richard L. Bently Eruert L. and Miller, Edith. Systematic Observation of Teaching. Prentice Hall, Inc., Eaglewood, Now Jersey, 1971. 236 pp.
- Parkh, Jals., "A Study of Teacher - Pupil Interaction in High School Biology lasses : Part 1. The Development of a Cateegory System, "The Journal of Reserch in Science Teaching, 6 : 284 - 292, John Willey ans Sons, New York, 1969.
- Parrish, Wayne H. "A Study of the Effect of Inservice Training an Interaction Analysis on the Verbal Behavior of Experience Teacher,"Dissertation Abstracts, 29 : 3024 A , 1969.
- Siegal, Sidney. Nonparametic Statistics for the Behavioral Sciences. McGraw - Hall Book Company, New york, 1965. 312 pp.
- Soar, Robert s., Optinum Teacher Pupil Interaction for Pupil Growth "Educational Leadership, 26 .1968. 275 - 280 pp.
- Storile, Theodore, "Selected Characteristic of Teacher Whose Verbal Behavior is Influence by Influence an In - Service Course in Interaction Analysis", Disertation Abstracts, 27, 1962. 3941 A
- Tisher, Richard P., "Verbal Interaction in Science Class," Journal of Reserch in Science Teaching , Vol. 8(1) 1971. pp. 1-8

Wood, Samuel E. "A Multidimensional for the Observation Analysis
and Assessment of Classroom Behavior, Journal of Research
and Development in Education, 4 : 84 - 102, 1970.

การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์

บทคัดย่อ
ของ
ประสิทธิ์ นรศาสตร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2526

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใดเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 20 คน ซึ่งเลือกมาด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน และใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละในอัตราส่วนของพฤติกรรมเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอน และใช้ ไค - สแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมการสอน

ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการให้พฤติกรรมการสอนในด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีวุฒิต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของนักเรียนและด้านบรรยากาศทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านลำดับขั้นของกิจกรรมในการสอนและด้านปฏิสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพฤติกรรมการสอนด้านการใช้ภาษาของครูและด้านการใช้ภาษาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนพฤติกรรมการสอนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

AN ANALYSIS OF THE TEACHING BEHAVIORS OF THE SECONDARY SCHOOL
ENGLISH TEACHERS IN NAKHON SAWAN PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

PRASIT NARASASWAT

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1983

The purpose of this study was to compare and analyze teaching behaviors of the secondary school English teachers in Nakhon Sawan Province.

The subjects were 20 teachers who had been sampled from government secondary schools in Nakhon Sawan Province during the second semester of academic year 1981. Foreign language classroom observation form, constructed by the researcher, was used in this research. Percentage of behavior ratio and chi-square were used in analyzing the data of the teaching behaviors.

The results suggested that:

1. There was a significant difference in teaching behaviors in using student language but there were no significant differences in using other teaching behaviors among teachers who differed in sex.

2. There were significant difference in teaching behaviors in using student language and general atmosphere but there were no significant differences in using other teaching behaviors among teachers who differed in degree.

3. Teachers with different qualification, teaching experiences, differed significantly in using phases of instruction and interaction but did not differ significantly in using other teaching behaviors.

4. Teachers with different qualification, school size, differed significantly in using teacher language and student language but did not differ significantly in using other teaching behaviors.